

Odgovori na najčešće
postavljena pitanja

O Smrti i Umiranju (III)

Tematska knjižica

br. **28**

**1. Zašto Gospod dozvoljava smrt male djece i
koja je njihova sudbina u onostranom?**

'Prerana smrt djece' (Bertha Dudde, br. 8772)	2
'Prerana smrt' – 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 6/55:3-7', J.Lorber	5
'Kriva ishrana i proždrljivost su uzroci fizičkih bolesti i smrti (u male djece)' – 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 10/182', J.Lorber	6
'Mala djeca na nebu' – 'Nebo i Pakao – 329-345', E.Swedenborg	10
'Smrt djeteta' – 'Vizije iz duhovnog svijeta', Sadhu Sundar Singh	17

2. Daljnja razjašnjenja u svezi preranih smrti

'Prerani odlazak sa ovog svijeta' (Bertha Dudde, br. 3258)	19
'Prerana smrt – Milost Božja – Starost' (Bertha Dudde, br. 3260)	20
'Dug ili kratak životni vijek' (Bertha Dudde, br. 7538)	22
'Razjašnjenje mnogih slučajeva smrti: Zatvaranje kapija onostranog' (Bertha Dudde, br. 7170).....	23

**3. Zašto je važno razmišljati o smrti,
i onom što nas očekuje nakon nje?**

'Razmišljajte o onome što vas očekuje nakon smrti' (Bertha Dudde, br. 6625)	25
'Razmišljajte o smrti' (Bertha Dudde, br. 2912)	27
'Razmišljajte često o trenutku umiranja' (Bertha Dudde, br. 7458)	28

**4. O raspadanju tijela nakon smrti; Da li je
mrtvo tijelo bolje ukopati ili kremirati?**

'Kremiranje... Ubrzavanje postupka raspadanja' (Bertha Dudde, br. 1899)	29
'Zašto se mrtva tijela polako raspadaju?' – 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 8/82', J.Lorber	31
'Spaljivanje i balzamiranje tijela' – 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 8/83', J.Lorber	32
E.Swedenborg – 'O svom poslanju'	34
Bertha Dudde – 'Očeve riječi... tumačenje imena BERTHA DUDDE'	35
Jakob Lorber – 'Biografija'	37
Sundar Singh – 'Kratak Životopis'	39

1. Zašto Gospod dozvoljava smrt male djece i koja je njihova sudbina u onostranom?

Bertha Dudde, br. 8772, 6 Ožujak 1964

PRERANA SMRT DJECE...

Opskrbit ću vas sa snagom pošto Mi je potrebna vaša suradnja na Zemlji što zahtjeva vašu slobodnu volju... Ja zasigurno mogu odabrati posude za Sebe i odrediti im raditi za Mene, ali to ne korespondira sa Mojim zakonom vječnog reda, budući slobodna volja jedina mora i može biti odlučujuća, što će onda također zagwarantirati uspjeh. Ljudi su zasigurno voljni raditi za Mene, no njima često nedostaje kvalifikacijà da bi vršili iskuspljujuću aktivnost na Zemlji...

I stoga Ja znam tko dobrovoljno želi vršiti ovaj rad i služiti Mi kao prikladna posuda. I Ja ću također znati kako takvu posudu održati živom i voditi/sprovesti ju kroz sve nevolje, posebice kada ljudsko biće nije više ispunjeno sa žudnjom za svijetom već svoje zemaljske želje potpuno otkloni u stranu poradi duhovnog rada, kojeg će on prepoznati kao izvanredno važnog. I tako će biti moguće nastaviti vinogradarski rad, i vaša će nastojanje uvijek biti blagoslovljeno s Moje strane, naposljetku, ima još jako puno toga što se mora protumačiti ljudima koji su voljni slušati, koji će Me sami kontaktirati i pitati pitanja na koja im Ja želim odgovoriti kroz Svoje sluge na Zemlji.

Opetovano vam je rečeno kako Ja imam mnoge škole u Mojem Kraljevstvu (Ivan 14:2), da cijeli svemir sadrži tvorevine od kojih svaka služi sazrijevanju jednom palih duhova... I svako djelo stvaranja ima svoju vlastitu svrhu, ono će uvijek služiti višem razvoju bića čije stanje korespondira sa uvjetima života na toj tvorevini... I tako će duše, koje su prošle postupak kroz zemaljske tvorevine (= misli se na duševne supstance koje su, prije nego će se utjeloviti u, i kao ljudska duša, prolazile kroz forme sva tri zemaljska kraljevstva, mineralno, biljno i životinjsko; ovaj je 'napredak' detaljno obrađen u mojoj knjizi 'Bogo-Čovjek', vidi: <http://www.akademijavjecnogproljeca.org/lorens.html>), također biti sposobne sebe utjeloviti na drugim nebeskim tijelima, zahvaljujući izvjesnim sklonostima koje Sam Ja jedini u stanju prepoznati, koje osiguravaju njihovo potpuno sazrijevanje na drugim zvijezdama i može čak rezultirati u utjelovljenju tih duša na Zemlji kao ljudsko biće kojem se već može povjeriti misija... I to također objašnjava smrt male djece i nedonoščadi čije bi se duše

bile nesposobne nositi sa životom na Zemlji ali za koje se, u drugu ruku, ne može reći kako su (tj. ne može ih se opisati kao) potpuno protivne Meni, tako da ću im osigurati drugačiju mogućnost za daljnje sazrijevanje na jednoj od bezbrojnih škola, što im obično omogućava da ostvare njihov zadatak a biću priskrblljuje određenu zrelost...

U tom slučaju, u stvari, tim bićima nije moguće ostvariti sinovstvo Božje, koje se ostvaruje izdržavanjem zemaljskog života, no oni će pak također biti sposobni ostvariti blaženstvo u duhovnom kraljevstvu. Njima je također moguće... nakon što su već ostvarili visoki stupanj svjetla... opet sići na Zemlju u svrhu misije i onda također ostvariti sinovstvo Božje. Toliko puno okolnosti i sklonosti igra ulogu pri utjelovljenju duše kao ljudsko biće, uključujući stupanj zrelosti kojeg će ona morati ostvariti već u njezinom pripremnim stadijima i koji može opasti uslijed slabosti tijela ali neće, ako duša sebe utjelovi u utrobi majke koja je neprikladna za dušino stanje, u kojem slučaju su poteškoće sazrijevanja veće i mogu rezultirati u potpunom neuspjehu.

Onda ću Ja ponovno osloboditi dušu iz njezine vanjske čaure i postaviti ju gdje će njezin viši razvoj biti lakši i izvjestan, pošto Mi duša više nije napadno/očito protivna.

I stoga postoje mnoge mogućnosti kako bi se jednom palim duhovima pomoglo vratiti k Meni... Istinabog, Zemlja je najniže i najbijeđnije/najtužnije djelo stvaranja ali je u stanju dati najviša duhovna ostvarenja ako je biće voljno putovati ovim zemaljskim putem... pa ipak Ja znam unaprijed da li će slobodna volja ili drugi razlozi spriječiti dušu sazrijeti u potpunosti, i Ja ću uvijek intervenirati na koristan način gdje to zahtjeva nemoć duše, koja je nesposobna nositi se sa nametnutom joj sudbinom a ipak nije promišljeno protivna Meni...

Vi ljudi ovo niste u stanju procjeniti, pa ipak sve je utemeljeno na Mojoj ljubavi i mudrosti, i stoga vi također morate prihvatiti kako Ja također imam Moje razloge za ranu smrt djece, jer ništa se ne događa bez razloga i svrhe, i sve je jedino za dobrobit duhovnih bića koja su sebe jednom udaljila od Mene i Meni će se ponovno vratiti... A Ja imam beskonačno mnogo mogućnosti da bi jednog dana ostvario Svoj cilj, i prije ili poslije ćete vi sami također sve (sa)znati i shvatiti što motivira Moju vladavinu i djelovanje. Ali Ja se neprestano brinem za slabe duše i pomoći ću im na svaki način, jer Ja također poznajem dušin stupanj otpora, koliko je on umanjen i da li će se i koliko on još umanjiti, i sukladno tome ću postaviti dušu gdje ona svoj cilj može

ostvariti najbrže. Život na Zemlji je doista jedina mogućnost za ostvarivanje sinovstva Božjeg, pa ipak Ja također znam da je, i u kojoj mjeri, duša u opasnosti izgubiti već ostvaren stupanj i poskliznuti se ponovno nazad, u tom ću slučaju to spriječiti poradi njezina vrlo slabog otpora Meni, što neće biti u mogućnosti odrediti slobodnu volju (= u smislu, 'slobodna se volja ne može anulirati/ukinuti) a potonja ne bi isključila silazak/nizbrdicu. Ipak čak prije njezina utjelovljenja kao ljudsko biće duša će biti u stanju odlučiti da li želi napredovati kroz Zemlju kao ljudsko biće, i njezinoj se volji udovoljava. A to također objašnjava buduću sudbinu nasilno umorene djece kojima je također ponuđena mogućnost upotpuniti njihov put razvoja na drugim nebeskim tijelima te također sazrijeti u potpunosti, iako pod drugačijim uvjetima.

No za svaku je dušu također moguće... ako ona to najozbiljnije hoće... vratiti se ponovno na Zemlju u svrhu ostvarivanja sinovstva Božjeg, ako je postigla određeni stupanj svjetla i dobrovoljno prihvati misiju koja pred takvu dušu postavlja velike zahtjeve. Vi ljudi niste u stanju sve jasno razumjeti, vi nećete nikad potpuno razumjeti Moju vladavinu i aktivnost, pa ipak Ja znam za nebrojene načine kako bi pomogao Mojim živim tvorevinama popeti se, i također znam kurs i rezultat svakog zemaljskog života... usprkos tome, Ja Osobno ću jedino intervenirati i uspostaviti promjenu užasnog kursa događaja ako se voljnoj duši na taj način može pomoći... što je poznato jedino Meni. Zemaljski život kao ljudsko biće je težak, i potreban je napor i odlučnost da bi ga se duhovno završilo uspješno... Ja ću uvijek pomoći slaboj duši ako Mi se ona više snažno ne suprotstavlja... ali kako izražavam Moju pomoć to treba biti prepušteno Mojoj ljubavi i mudrosti, pa ipak to Moje nastojanje će uvijek biti da pomognem Mojim živim tvorevinama u postizavanju potpune zrelosti, i Ja ću uvijek koristiti ona sredstva koja će za Mene biti uspješna, pošto čeznem za Mojom djecom i neću dopustiti da propadne nijedan od njih koji već stremlji ka Meni, što Ja prepoznajem i također djelujem sukladno tome. AMEN

***

Prerana smrt

6/55 [3] (Gospod): 'Kada su, protivno Božjim Zapovijedima i zakonima prirode, svakojake vrste oholosti našle svoj put do ljudskih bića zajedno sa cijelom legijom najružasnijih grijeha, to je bilo popraćeno sa raznoraznim opakim bolestima koje si je čovjek sam prouzročio (caused by oneself). Ta oslabljena ljudska bića također više nisu mogla stvarati zdravu djecu. Iz

majčine utrobe su ova oštećena/lišena (deprived) djeca, iz nužnosti, bila zaražena sa svakom vrstom bolesti, te umiru u svim stadijima života.

[4] Nemojte misliti kako je, pošto se to sada događa, to Bog zapovjedio/odredio među ljudima zbog neke nedokučive, tajne svrhe. No On je dozvolio da se to dogodi tako da ljudska bića, u jednu ruku, kroz bolesti, mogu biti odvrćena od previše grješnja, a u drugu ruku, da se posredstvom strašno bolnih bolesti više povuku/odvoje od svijeta. I da sebe-ispituju (= u smislu, 'da se dobro/duboko zagledaju u sebe'), prepoznaju svoje grijehе, zamrзе ih, i postanu blaženi u strpljenju, i ponizni u Božanskoj volji.

[5] Ovo također važi za djecu. Što bi postalo od fizički oštećene/lišene djece na ovoj Zemlji, posebice kada su sami roditelji bili rođeni u svem grijehu? Tko će ih podizati, i tko će popraviti/ukloniti njihovo зло? Zar ne bi bilo bolje ako bi bila povučena iz ovog svijeta, i nakon toga odgajana od strane anđela u kraljevstvu djece koje postoji jedino za njih?

[6] Kažem vam: Bog zna sve i On se također brine za sve! U ovim vremenima, većina čovječanstva više nije upoznata sa Bogom, i oni ne znaju ništa o Njemu. Odakle bi onda oni imali znanje o onom što On čini i što određuje za njihovo moguće/potencijalno spasenje?!

[7] Da Bog nije dozvolio prikladne bolesti u skladu sa grijesima koja su ljudska bića počinila, više bi od pola čovječanstva bilo potpuno uništeno. I cijela bi Zemlja postala pakao, i lutala bi svemirom poput uništene, beživotne krhotine kroz beskonačni prostor. Moji učenici vam mogu dati daljnje pojedinosti o sličnim primjerima u vidljivim sunčevim sistemima i svemirskom prostoru .'

Gospod Isus Krist, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 6/55:3-7' J.Lorber

***

Kriva ishrana i proždrljivost su uzroci fizičkih bolesti i smrti

10/182 [1] (Gospod): Rekoh Ja : 'Što se tiče tvog jučerašnjeg pitanja, naime o često jako dugoj i teškoj bolesti koja prethodi smrti tijela, i također o često jako ranoj smrti djece, to je s Moje strane dozvoljeno jedino da bi poboljšalo/usavršilo ljude, ali to ne znači da je to bila odluka koja je proizašla iz svemoći Moje volje.

[2] Gledaj, prvi ljudi, koji su uvijek ostajali/bili u okvirima reda i jednostavnosti (= koji su se pridržavali objavljenog im Božjeg reda i koji su živjeli jednostavan život) koji (odnosi se na Božanski red) im je bio ukazan od strane Mojeg duha, u stvari nisu poznavali nikakvu bolest koja prethodi fizičkoj smrti. Oni su većinom dosegali jako visoku starost, nikad nisu oboljevali, i naposljetku su mirno usnili, i na taj način njihova duša nije osjećala nikakvu bol ili strah od smrti.

[3] Njihova hrana je bila uvijek ista, ne danas ovo a sutra dan nešto drugo. Oni su uglavnom živjeli od mlijeka, kruha i dobrog, zrelog voća. Ova vrsta jela je bila njihova hrana njihovom tijelu za vrijeme njihovog cijelog života, a za utaživanje žeđi se koristila svježja izvorska voda.

[4] Iz ovog razloga su živci njihovog tijela uvijek bili hranjeni sa istim dobrim, bezopasnim duševnim supstancama, i nikakve loše, nečiste i prema tome štetne duševne supstance se nisu mogle ušvercati u tijelo. Iz tog razloga su ti ljudi uvijek ostajali/bili jaki i zdravi, duhovno a također i tjelesno.

[5] Ali u ovom vremenu a također i u puno ranijim vremenima, (po)gledaj na mnoge tisuće različitih delikatesa/poslastica sa kojima ljudi pune svoje želuca i trbuhe, onda će ti odmah postati jasno kako u t(akv)oj situaciji svakojake nefermentirane i prema tome nečiste, loše i štetne supstance često zaposjednu cijelo ljudsko tijelo i postepeno ga muče te ono pati sve više i više. Jer takve različite supstance u ljudskom tijelu onda neprestano dolaze u sukob koji se na jedno određeno vrijeme može smiriti nakon što se zaštita potraži uzimanjem raznoraznih trava i korijenja koji su (ljudima) poznati iz iskustva i sa kojima oni umire/ublaže unutarnju revoluciju duševnih supstanci.

[6] Ali takvo dobro zdravlje ne traje dugo, posebice kod starijeg čovjeka (= u slučaju starije osobe), osim ako jedno duže vrijeme nije tražio zaštitu uzimajući jako jednostavnu hranu za svoje tijelo. Ali to se obično ne događa jer kada ljudi, što se tiče njihova tijela, postanu podnošljivo zdraviji kroz sretno odabranu medicinu, većina njih će uskoro ponovno htjeti svoje stare delikatese/poslastice, postajući tako više bolesni (ili 'još bolesniji') nego su bili prije, početak će imati probleme i obično će završiti (svoj život) na bolan način.

[7] Gledaj, zbog toga je Mojsije propisao/odredio jelovnik za Izraelce koji su bili izbavljeni iz teškog ropstva u Egiptu. Oni koji su striktno živjeli u skladu

sa njime su ostali zdravi do duboke starosti, ali jako brzo su mnogi (ponovno) željeli njihove Egipatske lonce sa mesom, i rezultat je bio da su nakon toga postali bolesni, slabi i umorni i morali su svoj život završiti sa svakojakim fizičkim oboljenjima.

[8] Još žalosnije je što se po ovom pitanju događa djeci.

[9] Najprije su njihovi roditelji ovdje i ondje sagriješili i time napunili svoje tijelo sa velikim brojem loših i štetnih duševnih supstanci, i stoga je dijete bilo stvoreno od strane grešnog oca u tijelu još grešnije majke. Pitanje: kako iz takvog tijela može proizaći zdravo dijete?

[10] I drugo, posebice za vrijeme trudnoće majka žudi za svakojakim delikatesama/poslasticama, i njezini članovi obitelji ne mogu misliti o boljoj službi (= u smislu, 'ne mogu smisliti bolji način za iskazivanje svoje ljubavi/blagonaklonosti') nego u što većoj mogućoj mjeri udovoljiti željama trudne žene.

[11] Ovom prilikom dijete prima drugi udarac protiv svog zdravlja. Nije dovoljno za dijete što je iz majčina tijela izašlo u potpunosti bolesno, već odmah nakon toga mora biti hranjeno sa još gorim majčinim mlijekom. To je drugi, još teži udarac protiv osnovnih principa djetetova zdravlja.

[12] Ako je dijete na najsretniji mogući način podnijelo/izdržalo, ili kako se kaže '(ako je) izvuklo živu glavu iz', ova dva potresa protiv zdravlja (u smislu, 'napada na zdravlje') sa svakojakom medicinom, tu je još i treći udarac protiv zdravlja. Dijete naravno odrasta, postaje slatko i divno ljudima oko njega. Onda će ono ubrzo biti uvelike razmaženo i nudit/davat će mu se svakojaki slatkiši, pošto takvi glupavi roditelji ne mogu ništa zabraniti svom ljubimcu. Ali što je posljedica toga? Da će dijete prerano pokvariti/oštetiti i oslabiti svoj stomak i nužne probavne organe, u tolikoj mjeri da će ono jako brzo podleći/potpasti pod raznorazne fizičke bolesti i također rano umrijeti.

[13] Mnoga djeca um(i)ru već u tijelu svoje majke. Veliki broj um(i)re ubrzo nakon rođenja unutar dvije do tri godine, ali većina njih između četiri i dvanaest godina. Djeca koja onda ipak dožive zrelu dob moraju najprije imati pametne i razumne roditelje, moraju slijediti čestit i zdrav život i ne bi trebala biti ljutita (u smislu, 'ne bi trebala bijesniti'). Na taj način oni još mogu doći do jako dobrog i podnošljivog zdravlja i doživjeti

60, 70 ili 80 godina starosti. Ali onda njihova starost u sebi vrijedi kao i bolest (= u smislu, 'nije ništa bolja od bolesti') koja vuče posljedicu još iz majčinog tijela ali najčešće/uglavnom i također iz grijeha njihove mladosti.

[14] Iz ovih kratkih objašnjenja možete vidjeti da Ja apsolutno nikad nisam bio uzrokom ljudskih fizičkih bolesti, već su sami ljudi, i to od trenutka kada su bez razmišljanja i u slobodnoj volji sve više i više napustili Moje zapovijedi i pravila koja Sam im Ja uvijek davao, slijedili njihov razum i njihovu volju koji su postali sve više i više zamračeni i zbunjeni od strane zlih duhova koji su u zraku, na zemlji i u vodi.

[15] Starješine su znale jako dobro da noć napolju nije prijatelj ljudima, ali su ipak pokušali postići/ostvariti svoje velike špekulativne planove za vrijeme noći. Međutim, sva ova vrsta pretjerane špekulacije je ista kao lopovluk i ubojstvo koji su – kao što vrlo dobro znate – počinjeni uglavnom za vrijeme noći.

[16] Zemlja je dovoljno velika da pre-hrani tisuću puta više ljudi nego ih sada živi na Zemlji. Ali pohlepa, škrtost i požuda za špekulacijama su ograničili i označili zemljišna vlasništva. I oni koji su najbogatiji, najškrtiji i najmoćniji su često uzeli najveće i najbolje dijelove zemlje u svoje vlasništvo, i progonili su sve one koji su se protiv toga željeli oduprijeti. I tako se dogodilo da su mnogi posjedovali tisuću puta više naj-bolje/izvrsnije zemlje nego je bilo potrebno za njihov život i život njihove porodice.

[17] U drugu ruku, mnoge stotine i tisuće su morale (ot)ići na morske obale da bi od tamo nabavili/pribavili njihovu lošu i nezdravu hranu. I tako je bila izmišljena navigacija, i ljudi su plovili (na)daleko i naširoko morskim obalama drsko tražeći blaga i bogatstva koja su bila skrivena u moru, i tako jako veliki narodi u ovom vremenu žive na i od mora, a sve to nije bio slučaj sa prvim ljudima na Zemlji.

[18] Ali kada je to tako – ka(k)o/što nas iskustvo naučava – kako iole razuman čovjek može i pomisliti da narodi u ovo vrijeme koji su uvelike istupili iz prijašnjeg reda, mogu biti i ostati tako zdravi kao oni prvi ljudi na Zemlji koji, od majčina tijela, nisu nikad istupili izvan tog reda?

[19] Prema tome, sadašnja/današnja bolest koja prethodi smrti čovjekovog tijela nije ništa drugo do posljedica gotovo potpunog napuštanja (= izlaska iz)

starog reda, ali je istovremeno i čuvar – kod nekih ljudi još zdrave – duše, kako bi se ova malo po malo povukla iz svog lošeg mesa, time se izvlačeći iz okova loših duševnih supstanci svoga tijela, kad ove počnu žestoko/loše djelovati, povlačeći se blagovremeno uz pomoć svog boljeg onostranog duha zauvijek iz tijela i nakon toga vječno ne dođe ni blizu želji da se ponovo utjelovi, osim ako je kao skroz loša/zla napustila tijelo, i onda se pokušava gorko svetiti mesu, prodirući u meso (**nekog**) čovjeka koji još živi na zemlji, kako bi ga na najokrutniji i najnemilosrdniji način mučila, što ste već često vidjeli i doživjeli kod ljudi koji su opsjednuti zlim duhovima.

[20] I ovime sam ti, prijatelju Moj, Ja više nego dostatno odgovorio na tvoje jučerašnje pitanje.

Gospod Isus Krist, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac ‘Veliko Ivanovo Evanđelje – 10/182’ J.Lorber

***

MALA DJECA NA NEBU

329. Neki vjeruju kako jedino ona mala djeca koja su rođena unutar Crkve dolaze na nebo, a ne i ona koja su rođena van Crkve. To je, oni kažu, poradi toga što su djeca unutar Crkve bila krštena i krštenjem su bila uvedena u vjeru Crkve. Takvi nisu svjesni kako nitko nema (= **ne zadobija**) nebo ili vjeru kroz krštenje; jer krštenje je samo znak i spomenica da se čovjek treba preporoditi, i da se oni koji su rođeni unutar Crkve mogu preporoditi budući je tamo Riječ, a u Riječi su Božanske Istine posredstvom kojih je preporod ostvaren, i tamo je znanje o Gospodu Koji preporuča. Neka stoga prime k znanju kako svako malo dijete, gdje god bilo rođeno, bilo unutar Crkve bilo van nje, bilo od pobožnih ili bezbožnih/bogohulnih roditelja, nakon što umre biva primljeno od strane Gospoda te podučavano na nebu, te je naučavano u skladu sa Božanskim Redom i ispunjavano/nadahnuo sa osjećajima dobra, i kroz ove sa spoznajama onog što je istinito. Nakon toga, kako je usavršavano u inteligenciji i mudrosti ono je uvedeno u nebo i postaje anđeo. Svatko tko razmišlja pomoću razuma može biti siguran da nitko nije bio rođen za pakao već su svi rođeni za nebo, i ako čovjek završi u paklu, on sam je kriv za to; ali malu se djecu još ne može smatrati krivima/optužiti.

330. Mala djeca koja umru su i u drugom životu isto tako mala djeca, te posjeduju isti djetinji um, istu nevinost u neznanju i istu nježnost u svim

stvarima. Oni su tek u začecima (ili 'prvim počecima') sposobnosti postajanja anđelima, pošto mala djeca nisu anđeli već postaju anđeli. Jer svatko tko odlazi iz ovog svijeta je u stanju njegovog vlastitog života, malo djeteta u stanju malog djeteta, dječak u stanju dječaka, mladić, čovjek, starac u stanju mladića, čovjeka, ili jednog starca; ali naknadno je svačije stanje promijenjeno. Štoviše, stanje male djece nadmašuje stanje ostalih u tome da su oni u nevinosti, i zlo još nije bilo ukorijenjeno u njima stvarnim životom; a nevinost je takva da se u nju mogu usaditi sve nebeske stvari, jer ona je primatelj istine vjere i dobra ljubavi.

331. Stanje male djece u drugom životu uvelike nadvisuje njihovo stanje u svijetu, jer oni nisu odjeveni u zemaljsko tijelo, već u ono jednog anđela. Zemaljsko je tijelo u sebi grubo/zdepasto, i svoje prve senzacije i pokrete ne prima iz unutarnjeg ili duhovnog svijeta, već iz vanjskog ili prirodnog svijeta. Kao posljedica toga, mala djeca u ovom svijetu moraju biti podučena kako hodati, kako praviti kretnje i govoriti; i čak se njihovi osjeti, poput, gledanja i slušanja, moraju otvoriti primjenom. Drugačije je sa malom djecom u drugom životu. Budući su duhovi, oni istog časa djeluju u skladu sa njihovim unutrašnjostima, hodaju bez prakse, i također govore, iako najprije iz generalnih osjećaja koji još nisu podjeljeni/razlučeni u ideje misli; ali oni su također brzo uvedeni u ove, iz razloga da su njihove vanjštine homogene sa njihovim unutrašnjostima. Anđeoski govor (kako se može vidjeti iznad, br. 234-245) tako teče/izvire iz osjećaja modificiranih pomoću ideja misli da je njihov govor potpuno usklađen sa njihovim mislima iz osjećaja.

332. Čim su mala djeca ponovno oživljena, što se događa odmah nakon smrti, oni su uznešeni na nebo i povjereni ženi-anđelu koja je, za života u svome tijelu, nježno ljubila malu djecu te je istovremeno ljubila Boga. Budući su takve tijekom njihovog života u svijetu ljubile svu djecu sa jednom vrstom majčinske nježnosti, oni ih primaju kao svoje vlastite; dok ih djeca, iz usadene naklonosti, ljube kao njihove vlastite majke. Svaka od njih dobije na brigu onoliko djece koliko žudi iz duhovnog roditeljskog osjećaja. Ovo se nebo nalazi/pojavljuje sprijeda ispred čela, direktno u liniji ili radijusu/području u kojem anđeli gledaju u Gospoda. Ono je tako smješteno zato što su sva mala djeca pod neposrednim okriljem Gospoda; i nebo nevinosti, koje je treće nebo, utječe u njih.

333. Mala djeca imaju različite naklonosti/htijenja, neka onih u duhovnih anđela a neka onih u božanstvenih anđela. Oni koji su božanstvenih naklonosti/htijenja se mogu vidjeti u tom nebu na desno, a oni duhovnih naklonosti na lijevo. Sva mala djeca u Velikom (Nebeskom) Čovjeku, koji je

nebo, su u predjelu očiju – oni duhovne naklonosti u području lijevog oka, a oni božanstvene naklonosti u području desnog oka. To je zbog toga što se anđelima koji su u duhovnom kraljevstvu Gospod prikazuje ispred lijevog oka, a ispred desnog oka onima koji su u božanstvenom kraljevstvu (vidi iznad, br. 118). Iz činjenice da su Velikom (Nebeskom) Čovjeku ili nebu djeca u području očiju očigledno je kako su ona pod neposrednim vidokrugom i okriljem Gospoda.

334. Kako su mala djeca podučavana na nebu će također biti ukratko rečeno. Oni uče govoriti od svoje njegovateljice. Njihov najraniji govor je jednostavno glas osjećaja; ovaj stupnjevito postaje sve određeniji kako ulaze ideje misli; jer ideje misli od/iz osjećaja predstavljaju sav anđeoski govor (kao što se može vidjeti u vlastitom odjeljku ‘Anđeoski govor’, br. 234-245). U njihove osjećaje, od kojih svi proizlaze iz nevinosti, uvedene su takve stvari koje se najprije pojavljuju pred njihovim očima; a kako su ove stvari iz duhovnog izvora (ili ‘duhovnog porijekla’) u njih istovremeno utječu nebeske stvari, i posredstvom ovih nebeskih stvari su njihove unutrašnjosti otvorene, a oni su na taj način dnevno usavršavani. Kada je ovo prvo doba kompletirano prenešeni su u drugo nebo, gdje su podučavani od strane učitelja; i tako dalje.

335. Mala su djeca podučavana uglavnom pomoću reprezentacija koje su prikladne njihovoj nadarenosti/genijalnosti/kapacitetu. Ove su tako predivne i istovremeno pune mudrosti iznutra, da to nadilazi svako vjerovanje. Na ovaj je način inteligencija, koja svoju dušu izvodi iz dobra, postepeno usađena u njih. Ovdje je dozvoljeno opisati dvije reprezentacije koje mi je bilo omogućeno vidjeti, iz kojih se može izvesti zaključak o prirodi ostalih. Najprije je bio reprezentiran Gospod kako ustaje iz groba, i istovremeno sjedinjenje Njegovog Ljudskog sa Božanskim. To je bilo učinjeno na jedan tako mudar način da to nadilazi svu ljudsku mudrost, a istovremeno na jedan nevin djetinji način. Također je bila predstavljena ideja grobnice, i sa njom ideja o Gospodu, ali na tako udaljen način da se jedva jedvice moglo percipirati da je Gospod bio tamo (ili ‘da se tu radi o Gospodu’), osim prividno izdaleka. To je bilo zato što u ideji o grobnici ima nešto turobno, i oni su to na ovaj način otklanjali. Nakon toga, oni su oprezno pripustili u grobnicu nešto atmosfersko, što je izgledalo kao blijeda maglica (ili ‘fino isparenje’), putem čega su sa podesnom udaljenošću (proper remoteness) oni predstavili duhovni život u krštenju. Nakon toga, ugledao sam kako ovi anđeli reprezentiraju Gospoda Koji silazi onima koji su ‘zavezani’, i Njegov uzlazak sa ovima u nebo, i to sa neusporedivom oprežnošću i poštovanjem/blagošću. U prilagodavanju djetinjem umu oni su dolje spustili male konopce skoro nevidljive, vrlo meke i nježne, kojima su olakšali Gospodnji uzlazak, uvijek sa svetom brižnošću da u

reprezentaciji ne smije biti ničega što graniči sa ičime što ne sadržava ono što je duhovno božanstveno. Bile su dane i druge reprezentacije, pomoću čega su, kao igrama koje su prilagođene umovima djece, oni vođeni u spoznaje istine i osjećaje dobra.

336. Također je bilo ukazano kako je nježno njihovo razumijevanje. Kada sam molio Molitvu Gospodnju, a oni su iz njihovog razumijevanja utjecali u ideje moje misli, njihov upliv je bio percipiran kao toliko nježan i mek da se sastojao (ili 'da je bio stvar') skoro jedino od osjećaja; i istovremeno je onda bilo primjećeno da je njihovo razumijevanje bilo otvoreno čak od Gospoda, jer što izvire iz njih je bilo kao da jednostavno teče kroz njih. Štoviše, Gospod utječe u ideje male djece uglavnom iz unutrašnjosti, jer nema ničeg, kao u slučaju odraslih, što bi zatvorilo njihove ideje, nikakvih principa neistine koji bi zatvorili put razumijevanju istine, niti ikakav život zla da bi zatvorio put za primanje dobra, i na taj način put mudrosti. Iz ovih se stvari može potvrditi (ili 'sve ovo jasno ukazuje') kako mala djeca ne dolaze odmah nakon smrti u anđeosko stanje, već su u njega dovedena postepeno posredstvom uzastopnih spoznaja dobra i istine, i to u skladu sa svim nebeskim redom; jer i najmanje pojedinosti njihove naklonosti/prirode su poznate Gospodu, i na taj način su oni vođeni, u skladu sa svakom i najmanjom kretnjom njihove naklonosti/htijenja, da bi primili istine dobra i dobra istine.

337. Također mi je bilo ukazano kako su sve stvari usadene u njih uz pomoć očaravajućih i ugodnih sredstava koja su prikladna njihovom talentu/kapacitetu/genijalnosti. Bilo mi je dozvoljeno vidjeti malu djecu odjevenu na najšarmantniji način, sa vijencima cvijeća isprepletenim oko njihovih grudi i njihovih nježnih ruku koji su sjajili sa najljepšim i nebeskim bojama. Jednom mi je također bilo podareno vidjeti ih popraćene sa njegovateljicama i djevojkama, u parku koji je bio ukrašen ne toliko sa stablima, kao sa ogradom od grmlja te prekrivenim šetalištima lovora, sa stazama koje su, tako reći, vodile naunutra; a kada su mala djeca ušla, odjevena na taj način, cvijeće nad ulazom je blistalo na najdivniji način. Tako se priroda njihovih užitaka može ustvrditi (ili 'to naznačuje prirodu njihovih užitaka'), također kako su vođeni posredstvom očaravajućih i ugodnih stvari u dobra nevinosti i dobročinstva, koja su neprestano usađivana u ove užitke i zadovoljstva od strane Gospoda.

338. Bilo mi je ukazano, vrstom komuniciranja koja je uobičajena u drugom životu, kakve ideje imaju mala djeca kada ugledaju predmete bilo kakve vrste. Svaki predmet je njima izgledao da je živ; i time je u svakoj i najmanjoj ideji njihove misli bio život. I bilo je percipirano kako mala djeca na Zemlji imaju

skoro iste ideje kada se igraju, jer oni još nemaju takve refleksije o onome što je neživo kao što to odrasli imaju.

339. Iznad je bilo rečeno kako su mala djeca ili božanstvene ili duhovne genijalnosti/talenta. Oni božanstvene genijalnosti se lako razlučuju od onih duhovne genijalnosti. Prijašnji razmišljaju, govore i djeluju tako nježno da se jedva išta prikazuje osim onog što teče iz ljubavi dobra spram Gospoda i spram ostale male djece. Ali oni duhovne genijalnosti/talenta nisu tako nježni; već se u svemu kod njih pojavljuje određena vibracija, kao od (**mahanja**) krila. To je očigledno iz njihove ljutnje/ogorčenosti i iz drugih stvari.

340. Mnogi mogu pretpostavljati kako na nebu mala djeca ostaju mala djeca, i kako kao takvi ostaju među anđelima. Oni koji ne znaju što anđeo jeste su mogli potvrditi ovo mišljenje iz slika koje se tu i tamo vide u crkvama, u kojima su anđeli reprezentirani kao mala djeca. Ali stvarnost je potpuno drugačija. Inteligencija i mudrost su ono što čini anđela, i sve dok mala djeca ove ne posjeduju oni nisu anđeli, iako su sa anđelima; ali čim postanu inteligentni i mudri oni postaju anđeli. Doista, divio sam se tome da se oni onda ne prikazuju kao mala djeca, već kao odrasli, jer više nemaju djetinju prirodu, već više zrelu anđeosku prirodu. Inteligencija i mudrost su tome uzrok. Razlog zašto mala djeca izgledaju zrelija, time kao mladići i mladi ljudi, kako su usavršeni u inteligenciji i mudrosti, je da su inteligencija i mudrost suštinska duhovna prehrana; i tako stvari koje hrane njihove umove također hrane njihova tijela, i to iz korespondencije, jer oblik tijela je jednostavno izvanjski oblik unutrašnjosti. Ali treba znati da na nebu mala djeca stare jedino do ranog muževnog doba, i u ovom ostaju do vječnosti. Da bi mogao biti uvjeren kako je to tako bilo mi je dozvoljeno razgovarati sa nekima koji su bili odgajani kao mala djeca na nebu, i tamo su odrasli, sa nekima također dok su bili mala djeca, i opet sa istima kad su postali mladi ljudi. I od njih sam čuo o razvoju/napretku njihovog života iz jednog doba u drugo.

341. Da je nevinost prebivalište/spremnik svih nebeskih stvari, i stoga je nevinost male djece nivo (plane) za sve osjećaje dobra i istine, može se potvrditi iz onog što je bilo ukazano iznad (br. 276-283) u svezi nevinosti anđela na nebu, naime, da je nevinost voljnost biti vođen od strane Gospoda a ne sebe samoga. Posljedično tome, u onoj mjeri u kojoj je čovjek u nevinosti on je razdvojen od svoga propriuma*, a u onoj mjeri u kojoj je netko razdvojen od svoga propriuma on je u Gospodnjem propriumu. Gospodnji proprium je ono što se naziva Njegovom pravdom i zaslugom. Ali nevinost male djece nije stvarna/prava nevinost, budući je još bez mudrosti. Stvarna/prava nevinost je

mudrost. Jer u onoj mjeri u kojoj je itko mudar on voli biti vođen od strane Gospoda, ili što je isto, u onoj mjeri u kojoj je netko vođen od strane Gospoda, on je mudar.

[2] U tu svrhu su mala djeca vođena od vanjske nevinosti u kojoj se nalaze na početku, i koja se naziva djetinjom nevinošću, do unutarnje nevinosti, koja je nevinost mudrosti. Ova nevinost je kraj/cilj koji usmjerava svo njihovo podučavanje i napredak. Stoga, kada su ostvarili nevinost mudrosti, djetinja nevinost, koja im je u međuvremenu služila kao nivo (plane), im biva pripojena.

[3] Nevinost male djece mi je bila reprezentirana kao jedna vrsta drvenog predmeta, skoro lišenog života, koji postaje oživljen kako su usavršeni pomoću spoznaja istine i osjećaja dobra. Nakon toga, stvarna je nevinost bila reprezentirana kao najljepše dijete, nago i puno života; jer doista nevini, koji su u najunutarnijem nebu i tako najbliži Gospodu, se pred očima drugih anđela uvijek pojavljuju kao mala djeca, a neki od njih su nagi; jer nevinost je reprezentirana pomoću nagosti koja nije popraćena sa stidom, kako je rečeno o prvom čovjeku i njegovoj ženi u Raju (Postanak 2:25). Zato su se oni kad je njihovo stanje nevinosti prestalo/propalo posramili zbog njihove golotinje, te su se sakrili (pogl. 3:7, 10, 11). Ukratko, što su anđeli mudriji to su više nevini, a što su više nevini, to oni sebi više izgledaju poput male djece. To je razlog zašto u Riječi 'rano djetinstvo' predstavlja nevinost (vidi iznad, br. 278).

* 'Proprium' predstavlja ono što je čovjeku vlastito, time ljubav spram sebe samoga i spram svijeta te ponos vlastite inteligencije.

342. Sa anđelima sam razgovarao u svezi male djece, da li su neokaljana sa zlom, budući da oni nemaju stvarnih zala kao što ih odrasli imaju (= budući da oni nisu počinili aktuelna zla u životu za razliku od odraslih). Ali bilo mi je rečeno kako su oni jednako u zlu, i u stvari nisu ništa nego samo zlo; ali, poput svih anđela, oni se od strane Gospoda tako zadržavaju (ili 'drže dalje') od zla i drže u dobru da njima izgleda kako su u dobru od sebe samih (u smislu, 'kako je dobro koje čine njihovo vlastito'). Iz tog razloga, kada mala djeca na nebu postanu odrasli ljudi, da ne bi gajili lažnu ideju o sebi kako je dobro koje im pripada od njih samih a ne od Gospoda, oni su tu i tamo (s)pušteni/poniženi u njihova zla koja su nasljedili, i ostavljeni su u njima sve dok ne saznaju, priznaju i uzvjeruju u istinu stvari.

[2] Bio je jedan koji je umro u djetinstvu i odrastao na nebu, koji je imao to mišljenje. On je bio sin izvjesnog kralja. Iz tog je razloga bio spušten/ponižen u onaj život zala u kojima je bio rođen, i onda je percipirao iz sfere svoga života kako je imao sklonost dominirati nad drugima, te smatrati kako počinuti preljub nije ništa (= da to nije grijeh), i da je ova zla nasljedio od svojih

roditelja. Kada je, međutim, bio doveden do spoznaje svog stvarnog karaktera on je ponovno bio primljen među anđele sa kojima se nalazio i ranije.

[3] U drugom se životu nitko nikad ne kažnjava poradi nasljeđenih zala, budući to nije njegovo zlo, to jest, nije njegova greška da je on takav. On pati jedino naračun stvarnog zla koje je njegovo, to jest, jedino ukoliko je stvarnim životom sebi pripojio/prisvojio nasljeđeno zlo. Kada su, stoga, mala djeca koja su postali odrasli ljudi spuštani/poniženi u stanje njihova nasljeđena zla, to nije zbog toga da bi bili kažnjeni radi njega, već da bi mogli naučiti da su u sebi samima oni ništa osim zla, i da je jedino po milosrdnosti Gospoda da su uzdignuti u nebo iz pakla koji im pripada, i da je jedino zbog Gospoda a ne ikakve njihove zasluge da se nalaze na nebu. Oni se iz tog razloga ne mogu hvalisati pred drugima zbog dobra koje im pripada, pošto je to protivno dobru uzajamne ljubavi, baš kao što je protivno istini vjere.

343. Nekoliko puta kada je izvjestan broj male djece koja su još bila u čisto djetinjem stanju bio sa mnom u horu, čuli su se kao nježno neusklađeno mnoštvo, to jest, kako još ne djeluju kao jedno, kao što to čine kasnije kada su postali više zreli. I, što je bilo predivno, duhovi sa mnom se nisu mogli suzdržati a da ih ne potiču/nagovaraju govoriti. Ova je žudnja prirođena u duhovima. Ali primjetio sam, svaki puta, da su se mala djeca opirala, ne htijući govoriti na ovaj način. Ovo odbijanje i otpor, koji su bili popraćeni jednom vrstom ozlojađenosti, sam često percipirao; i kada im je bila dana prilika govoriti oni ne bi bili rekli ništa osim da ‘To nije tako.’ Bio sam podučan da su mala djeca tako iskušavana kako bi se mogla naviknuti na odupiranje, i kako bi mogli započeti ne samo odupirati se neistini i zlu, već bi također mogli naučiti ne misliti, govoriti, i djelovati, od drugog, i posljedično kako bi mogli naučiti sebi dozvoliti biti vođeni od strane nikoga osim Gospoda.

344. Iz rečenih stvari se može uvidjeti kakvo je (ili ‘na koji se način sprovodi’) odgajanje male djece na nebu, naime, da je to uvoditi ih posredstvom razumijevanja istine i mudrosti dobra u anđeosko stanje, koje je ljubav spram Gospoda i uzajamna ljubav, u kojoj je nevinost. Ali koliko je u mnogim slučajevima drugačije odgajanje male djece na Zemlji se može vidjeti iz ovog primjera. Bio sam na ulici velikog grada, i ugledao sam male dječake kako se tuku jedni sa drugima; gomila se okupila okolo i promatrala to sa velikim zadovoljstvom; i bilo mi je rečeno kako su mali dječaci potaknuti na takve tuče od strane njihovih vlastitih roditelja. Dobri duhovi i anđeli koji su ovo vidjeli kroz moje oči su bili toliko revoltirani time da sam osjetio njihov užas, a posebice da roditelji potiču njihovu djecu na takve stvari, govoreći da na ovaj način roditelji gasnu u najranijoj dobi svu uzajamnu ljubav i svu nevinost koju mala djeca imaju od Gospoda, i uvode ih u mržnju i osvetu. Posljedično tome,

njihovim vlastitim naporima oni zatvaraju svojoj djeci put do neba (ili 'zatvaraju nebo za svoju djecu'), gdje nema ničeg osim uzajamne ljubavi. Neka se stoga roditelji koji hoće dobro svojoj djeci čuvaju takvih stvari.

345. Koja je razlika između onih koji umru u djetinstvu i onih koji umru u poodrasloj dobi će također biti rečena. Oni koji umru u poodrasloj dobi imaju jedan nivo/stupanj (plane) stečen u zemaljskom i materijalnom svijetu, i ovog oni nose sa sobom. Ovaj nivo/stupanj je njihova memorija i njezin tjelesno prirodni osjećaj. Ovaj ostaje fiksiran i onda je tih/miran (quiescent), ali i dalje služi njihovoj misli nakon smrti kao najkrajnjiji nivo/stupanj, pošto u njega utječe misao. Posljedično tome kakav je taj nivo, i kakva je korespondencija između stvari koje su u njemu i racionalne sposobnosti, takav je čovjek nakon smrti. Ali mala djeca koja umru u djetinstvu i odgajana su na nebu nemaju takav nivo/stupanj, već oni imaju duhovno-prirodni nivo/stupanj, pošto ne izvode/dobijaju ništa iz prirodnog svijeta i zemaljskog tijela. Iz tog razloga, oni ne mogu biti u takvim grubim osjećajima i posljedičnim mislima, pošto oni sve stvari izvode/dobijaju iz neba. Štoviše, ova mala djeca ne znaju da su bila rođena u svijetu, već vjeruju kako su bila rođena na nebu. Niti oni znaju o ijednom drugom osim duhovnom rođenju koje je ostvareno kroz spoznaje o dobru i istini i kroz inteligenciju i mudrost, od kojih (ili 'po kojima') je čovjek čovjek; a kako su ove od Gospoda oni vjeruju za sebe kako su Gospodnji vlastiti, i to vole biti. Usprkos tome, moguće je da stanje ljudi koji (od)rast(aj)u na Zemlji postane savršeno kakvo je stanje male djece koja (od)rast(aj)u na nebu, pod uvjetom da odbace tjelesne i zemaljske ljubavi, što su ljubav spram sebe i svijeta, i namjesto njih prime duhovne ljubavi.

E.Swedenborg 'Nebo i Pakao – 329-345'

***

SMRT DJETETA

Malo dijete je umrlo od upale pluća, i grupa anđela je došla da bi njegovu dušu sproveda do svijeta duhova. Želio bi da je njegova majka mogla vidjeti taj prekrasan pogled, onda bi, umjesto ridanja, ona radosno pjevala, jer anđeli se brinu o malenima sa takvom brigom i ljubavlju koju ni jedna majka nikad ne bi mogla ukazati. Čuo sam kako jedan anđeo govori drugome: 'Vidi kako majka ovog djeteta rida zbog ovog kratkog i privremenog odvajanja! Za samo nekoliko godina će ona biti ponovno sretna sa svojim djetetom!' Onda su ponijeli djetetovu dušu do tog prekrasnog i svjetlom ispunjenog dijela neba, koje je odvojeno za djecu, gdje se brinu o njima, i podučavaju ih svoj nebeskoj mudrosti, sve dok maleni postepeno ne postanu poput anđela.

Nakon određenog vremena je umrla i njegova majka, i njezino dijete, koje je sada postalo poput anđela, je došlo sa drugim anđelima poželiti dobrodošlicu duši svoje majke. Kada joj je rekao: ‘Majko, zar me ne prepoznaješ? Ja sam tvoj sin Theodore’, majčino srce je bilo preplavljeno sa radošću, a kada su zagrlili jedno drugo njihove suze radosnice su padale poput cvijeća. Bila je to dirljiva scena! Onda joj je, kako su šetali zajedno, on nastavio ukazivati, i objašnjavati stvari oko njih, i tijekom tog vremena koje je određeno za njezin boravak u posrednom stanju, je ostao sa njom, i, kada je period nužan za podučavanje u tom svijetu bio završen, uzeo ju je sa sobom do najviše sfere gdje je on sam prebivao.

Tamo su, svugdje uokolo, bila prekrasna i radosna okruženja, kao i nebrojene duše ljudi, koji su na svijetu zbog Krista trpjeli svakojake patnje, i na kraju su bili uzdignuti do ovog veličanstvenog mjesta počasti. Svugdje oko je bilo neusporedivih i izuzetno lijepih planina, izvora i krajolika, a u vrtovima je bilo obilje svakojakog slatkog voća i prekrasnog cvijeća. Tamo je bilo sve ono što bi srce moglo poželjati. Onda je on rekao svojoj majci: ‘U svijetu, koji je slab odraz ovog stvarnog svijeta, naši voljeni tuguju za nama, ali, reci mi, da li je ovo smrt, ili stvaran život za kojim svako srce žudi?’ Majka reče: ‘Sine. Ovo je istinski život. Da sam u svijetu znala cijelu istinu o nebu, ja nikad ne bi jadikovala zbog tvoje smrti. Kako je žalosno da su oni u svijetu tako slijepi! Usprkos činjenici da je Krist prilično jasno objasnio ovo stanje slave, i da Evandjelja opet i iznova govore o Očevom vječnom kraljevstvu, pa ipak, ne samo neupućeni ljudi (= neznalice), već su i mnogi prosvjetljeni vjernici također, i dalje potpuno nesvjesni o njegovoj slavi. Željela bi da Bog svima dozvoli da mogu ući u trajnu radost ovog mjesta!’

Sadhu Sundar Singh 'Vizije iz duhovnog svijeta'

2. *Daljnja razjašnjenja u svezi preranih smrti*

Bertha Dudde, br 3258, 16 Rujan 1944

PRERANI ODLAZAK IZ/SA OVOG SVIJETA

Ljude se stalno podsjeća (ili 'ljudi se stalno opominju') kako/koliko su prolazne stvari ovog svijeta. Opet i iznova se oni suočavaju sa smrću kada mnogobrojni ljudi prerano umiru. Oni su bespomoćni protiv takvih događaja(n)ja. To im donosi bol i žalost. Ali oni se ne kaju niti razmišljaju o stvarnom/istinskom razlogu za patnju i (pre)ranu smrt.

Tako patnje postaju još bolnije. Ljudi će sa strahom gledati u nadolazeće događaje u svijetu i skamenjeni su od straha nad/pred velikim uništenjem koje ih okružuje. Oni vide bijedu vremena (u kojem žive), a ipak ostaju u potpunosti ne-impresionirani i (iz svega toga) ne postižu nikakve koristi za svoje duše.

Zato Bog koristi naj snažnije načine da ih protrese iz njihove nezainteresiranosti/indiferentnosti. Čak kada su ljudi suočeni sa fizičkom patnjom njihova duša i dalje ostaje nedodirnuta, oni ostaju indiferentni pred udarima (ili 'na udare') sudbine, ili bi se u suprotnom (= jer u protivnom bi se) pokušali promijeniti kada shvate da je (baš) njihov duhovni stav uzrok povećane patnje na Zemlji.

Zato/tako ljudska bića moraju biti uklonjena/udaljena prerano iz ovog života. Duži ostanak bi bio više na štetu/gubitak nego na korist za njihove duše. Pošto oni razmišljaju samo o svojim zemaljskim životima i mogli bi u potpunosti izgubiti vjeru.

Zbog toga Bog dozvoljava da bezbrojna ljudska bića izgube svoje živote unatoč manjku njihove (duševne) zrelosti (= zemaljski život je dan duši da bi se pročistila tj. da bi sazrijela, prema tome, ako je taj život skraćen duša ne postiže, tj. nije postignula dovoljni stupanj zrelosti), zato da bi spriječio otklizavanje unatrag. Zemlja im nije skrivena i (od) tamo mogu promatrati daljnja usavršavanja/sazrijevanja i doći do zaključka da su ljudi sami odgovorni kroz ne-brigu za spasenje svojih duša, zbog krivog načina života, i kroz ne-vjeru i sebičan način razmišljanja.

Međutim, ti ljudi koje je Bog prerano pozvao (k Sebi) mogu, kada se suoče sa smrću, doći do razumijevanja i još/ipak se iskreno/odano ujediniti sa Bogom. Oni i dalje mogu biti pročišćeni kroz bol/žalost. Tako im je sve to dalo viši stupanj zrelosti što ne bi moglo biti postignuto dužim životom na Zemlji. Takav pre-rani odlazak sa Zemlje je za njih bio blagoslov. Samo nekolicina ljudi to prepoznaju; bez obzira koliko velika bila patnja na Zemlji, ona/to je ipak (ili 'i dalje') samo sredstvo za pri-dobijanje (winning) duša. Veličina njihovih potreba bi ih trebala dovesti do Boga, Koji može otkloniti takvu potrebu ako ljudi, u vjeri, očekuju Njegovu pomoć.

Međutim, gdje je patnja i dalje neuspješna (= gdje ni putem te metode, znači patnjom), gdje ljudi i dalje grde/vrijeđaju Njega, onda su oni u velikoj opasnosti da postanu u potpunosti izgubljeni. Onda će Bog završiti mnoge zemaljske živote i dozvoliti ono što (na površini) izgleda kao ljudska bijeda/mizerija, pošto On neprestano brine za njihove duše i želi ih spasiti. Iako tijelo nestaje, sve je za dobrobit i blaženstvo ljudske duše, pošto ništa što On čini nije pogrešno/krivo. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 3260, 18 Rujan 1944

PRERANA SMRT – MILOST BOŽJA – STAROST

Na kojem je stupnju zrelosti čovjek pozvan iz ovog zemaljskog života u duhovno carstvo, to ovisi o Božjoj Volji. Ljudi su stekli uvjerenje kako je nepravda da Bog odabire određene ljude da bi ih blagoslovio/usrećio dok drugi Njegovom voljom venu u 'od-Boga-zaboravljenom' stanju. To mišljenje je u potpunosti krivo pošto Bog, Koji zna za čime ljudi žude (ili 'što ljudi žele'), uvijek vlada u Ljubavi i Mudrosti. On skraćuje život kada je viši razvoj na Zemlji diskutabilan (= kada daljnje usavršavanje dolazi u pitanje).

Kada je duša u ograničenom stanju, (što će reći) prije njezinog utjelovljenja kao ljudsko biće, (za nju) postoji (samo) neprestan razvoj prema gore, (što traje) sve do trenutka kada stupanj zrelosti duhovnog bića dozvoli posljednje utjelovljenje. Međutim sada se 'prema-gore' razvojni napredak duše koja djeluje u slobodnoj volji može (i) zaustaviti, ili čak nazadovati. Ali to sve ovisi o biću, čija je zrelost već bila povećana i koje je sada u opasnosti da se njegov napredak zaustavi, te ostane na istom stupnju na kojem je bio na početku njegova utjelovljenja, ili čak u opasnosti da se posklizne natrag, čega se treba bojati.

Kada čovjek bude pozvan sa ovog svijeta, ako je postigao maksimalni razvoj na Zemlji, to je uvijek čin Božje milosti. Onda ga Bog u svojoj ljubavi štiti od pro-padanja, ili od daljnjeg života (= i ne dozvoljava daljnji život na Zemlji) koji bi bio beskoristan za njegovu dušu. Jer što više (čovjek) zahtjeva vremena od Milosti utjelovljenja, kojeg ne iskorištava, to će veća biti njegova krivnja.

Čovjek u svom djetinstvu može težiti prema gore, i onda prekinuti svoje napore. Tada njegov razvoj za-staje i Bog će ga pozvati da bi mu dao daljnje mogućnosti (za razvoj) u drugom životu.

Može se također dogoditi da čovjek nije preobraćen do svojih kasnih godina, i da je proćerdao puno vremena (a long time) bez da je razmišljao o svojoj duši, tada se u za njega adekvatnom razvoju događa iznenadno prevrtanje koje mu omogućava da dosegne višu zrelost/savršenstvo (and his adequate development makes a sudden upturn enabling him to reach a higher maturity). Onda (ili 'zbog toga') će mu Bog dati duži život. Bog gleda u čovjekovu volju od sve vječnosti i prema tome određuje njegov način života. Bog ne pravi svoje glave/proizvoljne/samovoljne prosudbe već u Ljubavi i Mudrosti uzima u obzir svaku ljudsku sudbinu.

I Bog neće nikad od nikog uskratiti mogućnost da na Zemlji dovede svoju dušu do zrelosti, ako je on voljan iskoristiti tu mogućnost. Čovjek obraća jako malo pažnje na tu Božju Milost, i rijetko je voljan prihvatiti instrukcije. A pošto Bog zna od vječnosti, koje će Ga ljudsko biće odbaciti, i On također zna kada je čovjek dosegnuo svoj najviši/najveći stupanj zrelosti na Zemlji tako da je dužina njegovog života određena od Vječnosti. To varira u ovisnosti o tome što Bog u Svojoj mudrosti smatra da je najbolje.

Bog neće nikada skratiti jedan zemaljski život ako on i dalje omogućava ljudskom biću višu zrelost (= da i dalje sazrijeva = veći stupanj savršenstva). Božja Ljubav se neprestano brine o tome da svako ljudsko biće na Zemlji postigne najveću moguću zrelost. On ljudskome biću nikad neće uskratiti mogućnosti koje bi mogle rezultirati u većoj/višoj zrelosti. On zna od vječnosti o nastranostima/čefovima ljudske volje i često dušu čuva/zadržava od potpunog propadanja, što bi se moglo dogoditi da On nije završio (= skratio) taj zemaljski život.

Prema tome, čovjek koji neprestano teži (ka Bogu, ka savršenstvu) će dosegnuti starost, u drugu ruku, starost je dokaz polaganog razvoja prema gore čak i ako čovjekovi bližnji toga i nisu svjesni. Dug život na Zemlji je milost,

ali i kratak život je također dokaz Božje ljubavi, koja je uvijek prisutna iako ju čovjek rijetko prepoznaje. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 7538, 4 Ožujak 1960

DUG ILI KRATAK ŽIVOTNI VIJEK

Vrijeme koje vam je dano za vaš zemaljski život nije dugo, u poredbi sa beskonačno dugim vremenom vašeg pripremnog/uvodnog razvoja, čije trajanje vi nikako ne možete procijeniti. A vaš zemaljski život može biti još kraći ako ste u vječnost pozvani prerano (= prije nego ostvarite zrelost). Prema tome morate revnosno razmotriti vašu dušu, trebate ju snabdjeti sa onoliko prehrane koliko je nužno tako da neće gladovati ako na Zemlji živi tek kratko vrijeme... Trebate ju neprestano snabdjevati sa hranom i pićem u izobilju i nikad se ne oslanjati na jako dug zemaljski život, jer ne znate ni dan ni čas vaše fizičke smrti... No vaša će duša također biti sposobna sazrijeti u kratkom vremenskom periodu ako ste dobre volje te joj pomognete sazrijeti. Nitko ne može odlučiti ili znati koliko dugo će živjeti, i baš ovaj nedostatak znanja ga treba ohrabriti na to da aktivno oplemenjuje/poboljšava njegovu dušu, njegov način života treba biti takav da svaki dan može spokojno smatrati kao svoj posljednji bez zabrinutosti za dobrobit njegove duše.

A tijekom posljednjih dana će jako veliki broj ljudi izgubiti njihove živote, pošto se veliko procjenjivanje (ili 'proračun' = misli se naravno na Posljednji Sud) tek treba dogoditi i mnogi će ljudi još biti pozvani i dalje nezreli u svrhu spasenja njihove duše, pošto su zanemarili njihov psihološki rad ali unatoč tome neće pasti kao žrtve nemilosrdnom gnjevu Božjeg neprijatelja koji bi ih jedino povukao sve dublje u ponor da ove duše od njega nisu bile spašene ranije. Posebice ljudi bez duhovnih težnji ne razmišljaju o času smrti i žive neodgovorno iako se ne može reći kako su loši. Bog se sažaljeva nad njima i želi im pomoći da se i dalje razvijaju u onostranom, što će u stvari biti puno teže ali ne i nemoguće, dok bi na Zemlji sudbina duša koje žive bez osjećaja odgovornosti mogla lako rezultirati u potpunom silasku u ponor. Na Zemlji vam je ponuđeno dovoljno mogućnosti za ostvarivanje potpune zrelosti u vašem zemaljskom životu, ali ako ih ne iskoristite vi ne iskorištavate na najbolji način niti vaš ljudski zemaljski život, premda vam je on bio dan jedino u svrhu sazrijevanja vaše duše. Ako ne iskoristite milost vašeg ljudskog utjelovljenja i pomognete vašoj duši ostvariti konačnu zrelost onda je također nevažno da li na Zemlji živite dugo ili kratko vrijeme. Pa ipak, čak ako i

ostarite, zemaljski se život i dalje može smatrati kratkim ako ga usporedimo sa vremenom vašeg pripremnog razvoja. Unatoč tome, čak vrlo kratko vrijeme na Zemlji će biti dovoljno da bi ispunili vašu zemaljsku svrhu. I time vaša zrelost ne ovisi o dužini vašeg zemaljskog postojanja već čisto o vašoj volji da to postojanje primjereno iskoristite.

Kroz Božju Riječ vam je opet i iznova ukazan ispravan put kako bi ostvarili savršenstvo vaših duša... opetovano vas se podsjeća na Božanske zapovijedi ljubavi, ispunjenje kojih je jedina svrha i cilj vašeg ljudskog postojanja... A ljubav uvijek možete prakticirati čak ako je vaš život kratak, vaša duša će izvući dobrobiti ako živite život ljubavi... Međutim, ako ne vršite ove dvije zapovijedi (**Marko 12:29-31**) vaš život će biti uzaludan a vaša odgovornost još veća što duže živite na Zemlji; u kojem slučaju možete jedino biti zahvalni ako je vaš život skraćen a vi još imate mogućnost razviti se dalje u kraljevstvu onostranog, tako da na kraju dana nećete potpuno skrenuti sa puta kada će svatko biti suđen u skladu sa njegovim naporima. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 7170, 21 Srpanj 1958

RAZJAŠNENJE MNOGIH SLUČAJEVA SMRTI: ZATVARANJE KAPIJA ONOSTRANOG

Kapije kroz koje duše ulaze u kraljevstvo Božje će se ponovno zatvoriti na jedno vrlo dugo vrijeme. Ovo može biti razumljivo jedino onima koji su svjesni činjenice kako period Spasenja dokončava, koji znaju da će završiti sa ponovnim prognavstvom duša koje kao ljudska bića nisu uspješno završile/prošle njihov test volje, koje su se opet spustile u ponor i koje će stoga morati ponoviti beskonačno dug postupak razvoja kroz stvaranja nove Zemlje. Dok ovaj kraj ne dođe kapije za ulazak u kraljevstvo onostranog će ostati otvorene, to jest, svi oni koji do tada napuste Zemlju će i dalje biti prihvaćeni u kraljevstvo onostranog, u carstvo duhova, i njima je i dalje na raspolaganju kratak vremenski period da bi radili na napredovanju iz tame ka svjetlu, pri čemu im se uvelike potpomaže tako da neće sići još dublje u ponor te morati doživjeti istu sudbinu: biti prognani u tvrdu materiju. Iz tog razloga je veliko blaženstvo ako duhovno nezreli ljudi budu pozvani ranije, ako ne ostanu živi sve do kraja ove Zemlje je onda oni više neće imati skoro nikakve mogućnosti pronaći Boga i zazvati Ga za milost. A trenutno na Zemlji ima mnogo ljudi koji su jednostavno previše indiferentni u nastojanju napredovati ka psihološkoj zrelosti.... ali koji se niti ne mogu ubrojiti u sotonski logor no koji

su u najvećoj opasnosti da mu i dalje padnu kao žrtve prije kraja. I Bog još želi dati ovim dušama mogućnost malo povećati njihov stupanj zrelosti... Prema tome, On ih poziva prije vremena... Jer vrijeme iskupljenja podareno duhovnim bićima koja su utjelovljena kao ljudi neopozivo dokončava... a značenje ovog čovjek samo rijetko može dokučiti...

Jer u duhovnom kraljevstvu će se također dogoditi razdvajanje duhova, čak i u kraljevstvu onostranog nebrojene duše i dalje venu u vrlo dubokoj tami pošto su svi pokušaji da bi se one iskupile bili uzaludni i time oni moraju dijeliti sudbinu onih koji će ponovno biti prognani u materiju. To je razlog zašto se gorljivi iskupiteljski rad također odvija/obavlja u kraljevstvu onostranog, Evanđelje se također propovijeda dušama u mraku, to jest, ponuđena im je mogućnost slušati ga ali oni na to nisu prisiljeni... Sve će biti učinjeno kako bi se spasilo što se spasiti može, jer Bog bi želio pomoći svakoj duši primiti malo svjetla tijekom ovog perioda Spasenja, pošto bi Njegova beskrajna ljubav željela poštediti svaku dušu užasne sudbine koja je dodjeljena onima koji su i dalje potpuno u rukama neprijatelja (**Sotone**) i od koga će biti otrgnuti (= **to 'otrgnuće' je 'ponovno prognanstvo duše u materiju'**)... Ali svatko tko zna njihovu sudbinu će pronaći određenu utjehu u činjenici da Bog poziva ljude prije vremena, jer on zna da je to čin milosrđa za te duše tako da će one biti u stanju izbjeći tu užasnu sudbinu. Jer predusretljiva (= **ona koja rado pomažu**) svjetlosna bića su izuzetno voljna raditi na svakoj duši u onostranom, i apsolutno sve što je moguće će biti učinjeno kako bi ih vodili nagore nekoliko koraka. Onda bi oni izbjegli opasnost ponovnog silaska u ponor i bili bi pošteđeni ponovljenog napredovanja kroz zemlju. Međutim, sa krajem ove Zemlje će čak i ova mogućnost prihvaćanja u duhovno kraljevstvo i nastavljanje sazrijevanja biti gotova, je na kraju će jedino sotoni skloni ljudi postojati pored malog stada onih koji će ostati vjerni Bogu i po koje će On Osobno doći na Dan Suda. I stoga, svatko treba biti zahvalan ako ne mora doživjeti kraj, jer njemu zrači zraka nade u činjenici da je pronašao milosrđe te neće morati zalutati. AMEN

3. Zašto je važno razmišljati o smrti, i onom što nas očekuje nakon nje?

Bertha Dudde, br. 6625, 18 Kolovoz 1956

RAZMIŠLJAJTE O ONOME ŠTO VAS OČEKUJE NAKON SMRTI

Jednog dana će te odložiti vaše zemaljsko tijelo i vaša duša će dobiti drugo obitavalište. Nitko ne može izbjeći ovoj sudbini. Svatko mora sa sigurnošću očekivati svoju smrt. Isto tako znate da je vaš boravak na Zemlji ograničen i da se nitko ne može boriti protiv tjelesne smrti kada dođe njezino vrijeme.

Ali bez obzira na ovu neminovnost, vi živite vaš život na ovoj Zemlji kao da on nikada neće završiti. Neprestano se zaokupljate izradom planova za budućnost, a da u stvari i ne znate da li će ta 'budućnost' ikada doći. Na to ([da će sutrašnji dan doći](#)) ne možete računati, vi pouzdano znate samo jedno, da ste uposleni (busy) i da radite jedino za ovaj kratkotrajan život na Zemlji, život koji neće vječno trajati. Bilo kako bilo, ([kada taj život prestane](#)) vi osobno nećete nestati. Vaša duša ostaje živa čak i nakon fizičke smrti a vaša duša je vaše pravo/stvarno 'ja'. Tako da za 'vas' u stvari ne postoji smrt ([ili 'nema smrti'](#)), jedino promjena vašeg obitavališta.

Mudro ćete učiniti ako o ovome najozbiljnije razmislite. Ako bi brinuli o tome da li će vas vaše obitavalište/stanište u budućnosti činiti sretnim, na taj način bi se vaša briga protezala i na vrijeme kada više ne budete hodali po ovoj Zemlji, na nastavak vašeg života sa druge strane koji će, bilo kako bilo, biti uređen u skladu sa vašim ovozemaljskim životom.

Kada bi u to vjerovali onda bi zasigurno bili marljiviji ([ili 'ustrajnjiji'](#)). Što više marite za vaše tijelo to ste manje sigurni ([ili 'uvjereni'](#)) u nastavak vašeg života ([ili 'u to kako i nakon smrti nastavljate živjeti'](#)). Ali vama se dokaz o tome ([da čovjek živi i nakon smrti](#)) ne smije dati jer vašu zemaljsku šetnju ne smije određivati strah ([ili 'jer čovjekova djela za života na Zemlji ne smiju biti određena sa strahom'](#)). Dok bi svaki dokaz o nastavku života nakon smrti, za vas vas koji svojevolumeno ne težite prema gore, bio poput buđenja.

Drugi imaju u sebi tu sigurnost, vjeruju pošto teže prema gore. Ali težnja, bilo kako bilo, koja se rađa iz straha ne može voditi u savršenstvo. I baš zbog stoga vam se ne smije ([ili 'ne može'](#)) dokazivati da život ne prestaje nakon smrti. Ali

ljudi, koji su iskreni i koji uvijek čine ono što je dobro, mogu za sebe probuditi tu vjeru.

Ljudi se sve jasnije upozoravaju kako je ono što tako visoko cijene prolazno. Kada ljudi budu iščupani iz života (**misli se na preranu smrt, 'u najboljim/srednjim godinama'**), svaki čovjek bi iz toga mogao naučiti kako bi na svoj život gledao kao na dar koji mu svakog trenutka može biti oduzet. I jednostavno bi trebao pratiti nadolazeće misli u trenucima iznenadne smrti njegova bližnjeg. On bi umrlog/preminulog trebao slijediti u beskonačno. On bi se samo češće trebao pozabaviti sa onim koji u stvari nije umro već je samo promijenio svoje obitavalište. I uistinu, biti će onih u duhovnom kraljevstvu koji će (**tada**) ispružiti svoje ruke te ga privući k sebi.

Ali čak i ako čovjek nije u potpunosti siguran glede budućeg života, on ipak mora uzeti u obzir tu mogućnost, te o njoj opetovano razmišljati prilikom smrti svojeg bližnjeg. Nakon toga se mora pitati kakva bi bila njegova sudbina kada bi on sam bio iznenada pozvan sa ovog svijeta.

Sve dok čovjek ne bude mogao dokazati da postoji nastavak života nakon smrti, a dokazati tako nešto neće nikad biti moguće, on će uvijek brinuti. On nikad neće zažaliti zbog toga što se na Zemlji zaokupljao ne samo sa svojim tijelom već također i sa dušom, stoga skupljajući duhovna bogatstva na Zemlji, koja će mu pomoći na njegovom putu prema gore u duhovnom carstvu.

Onda će duša ubrati ono što je čovjek na Zemlji posadio i blagoslovljena je ona duša koja se, na Zemlji, osigurala/pobrinula za Vječnost. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 2912, 6 Listopad 1943

RAZMIŠLJAJTE O SMRTI

Razmišljajte o satu (**ili 'trenutku'**) vaše smrti i pitajte se koliko dobro ste se pripremili (**ili 'koliko ste spremni'**) za Vječnost. Uzmite u obzir vaš odnos prema Bogu (**ili 'sa Bogom'**) i u kojoj mjeri/na koji način ste iskoristili talent kojeg vam je On, za života na Zemlji, dao na korištenje. Zapitajte se da li bi mogli stajati ispred Božjeg suda, i da li je vaš zemaljski život pravedan u očima Božjim, da li ste ukazivali/iskazivali ljubav, i da li ste spremni u bilo koji čas napustiti Zemlju bez straha što će te svoje račune morati položiti Bogu.

Razmislite o tome, vaša snaga nestaje/prestaje sa smrću. Ako napustite ovu Zemlju još nerazvijene duše, vašom vlastitom snagom nećete moći učiniti ništa. Zapitajte sebe da li ste toliko zadovoljni da bi ovu Zemlju mogli napustiti u miru. Budite jako samo-kritični (ili 'vježbajte snažnu samo-kritiku'). Težite vlastitom usavršavanju. Iskoristite svaki vaš dan, jer dok li god ste na Zemlji i dalje imate priliku učiniti puno. I dalje imate priliku pročistiti svoje 'ja', jer vama je dana mogućnost (ili 'snaga') da to neprestano činite kroz djela Ljubavi.

Sjetite se smrti (ili 'razmišljajte o tome da jednog dana morate umrijeti') i spoznajte (u sebi) da vi, kao slabašna/nemoćna stvorenja, ne možete odgoditi smrt ni za jedan sat ako je Bog odlučio vrijeme vašeg umiranja. Molite se iskreno/usrdno za Božju Milosrdnost, za Njegovu Milost, i za Njegovu podršku, koje će vam On (i) dati u Svojoj Ljubavi. A sa Svojom Ljubavlju će vam također dati i snagu koja će vam osigurati uzašće.

Ne ispuštajte vaš cilj iz vida tako da se nakon što ovaj zemaljski život završi možete probuditi u Vječni Život. Živite u skladu sa tim ciljem, ispunjavajte Božju volju i uvijek mislite kako bi svaki dan mogao biti vaš posljednji dan na Zemlji. Na ovaj način se možete pripremiti. Onda (tako pripremljeni) možete živjeti savjesno (ili 'svijesno') i ući bez straha u to Kraljevstvo Mira, vašu istinsku domovinu. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 7458, 12 Prosinac 1959

RAZMIŠLJAJTE ČESTO O TRENUTKU UMIRANJA

Reći ću vam jedno, svakog dana se preostalo vrijeme (vašeg života na ovoj zemlji) skraćuje, vrijeme milosti, kada možete raditi i stvarati po vlastitoj volji, će uskoro biti završeno. Zato sva vaša djela i ostvarenja moraju uvijek i jedino biti za spasenje (ili 'usmjerena ka spasenju') vaše duše, vi morate jedino o tome razmišljati, stvari od ovog svijeta (ili 'svjetovne stvari') morate ostaviti iza sebe. Jer, kada se brinete za spasenje vaše duše sve što vam je (ili 'će vam biti') potrebno, će vam biti dano, isto će te primiti bez vaših vlastitih napora. Način na koji trenutno/sada živite, razmišljajući samo o zemaljskim stvarima a ne o činjenici da će vaš život uskoro završiti, uvelike ugrožava spasenje vaše duše.

Vaš životni stav je pogrešan, razmišljate samo o dobrobiti vašeg tijela. A čak i ako se pred svijetom predstavljate kao Kršćani vi ne živite sa Kristom, Koji

želi biti i ostati vaša vječna radost, i Koji se sa vama može ujediniti jedino ako živite u Ljubavi.

Vi previše živite u ljubavi prema sebi jer sve o čemu razmišljate je kako unaprijediti vaš životni standard. Previše težite tome da udovoljite svome tijelu. A da li razmišljate o potrebama vaše duše, i njezinom napretku (ili 'blagostanju')? Vi znate da na ovoj Zemlji nećete ostati vječno, da možete biti 'pozvani' već sutra. Što vas čeka sa druge strane (u duhovnom svijetu) ovisi o stanju vaše duše.

Jer sve što tijelo posjeduje (ili 'sve tjelesno') je prolazno, i čovjek to mora ostaviti iza sebe u svijetu (kada bude napuštao ovaj svijet). Prema tome, svaki napor koji se tiče samo tijela je uzaludan. A duša, bilo kako bilo, stoji siromašna i bijedna na kapijama Vječnosti.

Ljudi bi trebali više razmišljati o stanju svoje duše, razmišljati više o trenutku svoje smrti, i vjerovati kako će vrijeme Milosti, koje im je bilo dano tako da se mogu promijeniti, uskoro proći.

Svaki dan može vašoj duši donijeti bogatstva samo ako ga živite na ispravan način, kada činite djela ljubavi, (kada) zračite Ljubav i dobrotu prema vašem bližnjem, (kada) pomažete tamo gdje je pomoć potrebna. Kada se u molitvi ujedinite sa vašim Ocem u Vječnosti, i kada obnovite pravu vezu sa Njime kao dijete sa Ocem.

To ne mora biti žrtva. Zasigurno možete živjeti bogobožan život (ili 'život koji se Bogu sviđa'), ali morate češće misliti o Njemu, a ne isključivo na stvari od ovog svijeta. Morate uvijek imati na umu kako je sve što vam ovaj svijet nudi prolazno. Ali da bi od Boga primili nešto što možete zvati (ili 'što se može nazvati') duhovnim blagom, vi se morate ujediniti sa Njime i ostati (tako) ujedinjeni kroz molitvu i djela Ljubavi.

Od vas se ne traži previše, ali vi će te bez ovog intimnog kontakta uvijek biti siromašni dok će vaša duša, u vremenu vaše smrti, biti u jadnom stanju. Ipak, ništa vam se ne može dati što sami ne postignete/ostvarite. Stoga vas se jedino može upozoriti i savjetovati da kroz ovaj život ne idete bez razmišljanja, već da uvijek razmišljate o trenutku vaše smrti kada će te morati dati izvještaj o tome kako ste živjeli vaš zemaljski život, za dobrobit vaše duše.

Razmišljajte o usavršavanju vaše duše i težite k tome, i uvijek će te primiti pomoć, (samo) ako Bogu ukažete kako Mu iskreno želite pričati, i onda zauvijek ostati sa Njime. Tada će se vaša duša pokazati dostojnom. AMEN

4. O raspadanju tijela nakon smrti; Da li je mrtvo tijelo bolje ukopati ili kremirati?

Bertha Dudde, br. 1899, 28 Travanj 1941

KREMIRANJE... UBRZA(VA)NJE POSTUPKA RASPADANJA...

Sve ide svojim putem (= napreduje) ka oslobađanju budući mora slijediti put višeg razvoja. Kada duhovna supstanca sebe razdvoji od materije ona je potonju prevadala; ali duhovna supstanca nije uvijek dovoljno sazrijela da više ne treba zemaljsku (transformacijsku/preobražajnu) formu i u tom slučaju će ponovno ući u novu formu, koja se također sastoji od materije. Međutim, kada duša, duhovna suština unutar čovjeka, napusti tijelo, zemaljska je transformacija dokončala; to jest, duša napušta njezinu posljednju formu na Zemlji i ulazi, oslobođena od sve materije, u novo i sasvim drugačije carstvo od Zemlje. Tijelo, konačna zemaljska forma, je sada opet određeno za raspadanje; to jest duhovne supstance koje sačinjavaju zemaljsko tijelo, također trebaju ići putem višeg razvoja, pošto su te supstance i dalje u početnom stadiju razvoja, i u tu svrhu će se opet pridružiti Božanskim djelima stvaranja čija je svrha, naposljetku, viši razvoj duha. Ovo se može dogoditi na različite načine ali to uvijek mora uključivati mogućnost aktivnog služenja. Posljedično tome, supstanca se treba pridružiti djelu stvaranja gdje treba vršiti određeni zadatak i služiti ispunjavajući taj zadatak, pošto se supstanca može razviti jedino kroz služenje. Ako je mogućnost služenja oduzeta, put višeg razvoja je prekinut, što je za duhovnu supstancu izuzetno bolno stanje (ili 'što za duhovnu supstancu znači stanje izuzetne agonije'). Vrijeme duhovne patnje se naizgled može skratiti ali duhovna supstanca neće zahvaliti ljudskom biću koje se miješa u njezin razvojni napredak i spriječava njezino služenje. Čim je prirodno raspadanje ljudskog tijela spriječeno ubrzavanjem njegova postupka raspadanja putem kremiranja ili kemijskim sredstvima, staza duha je daleko više bolna a i treba biti, pošto je ovaj postupak protivan Božanskom redu, on je

protivan svrzi koju je Bog dao svakom djelu stvaranja. To je jedno neovlašteno djelovanje od strane ljudi koje nije u skladu sa Božjom voljom. Ljudsko se tijelo treba vratiti zemlji što je njegova svrha...

‘Prah ste bili (ili ‘iz praha ste nastali’) i u prah ćete se vratiti’ (Job 10:9)... pod uvjetom da Božja intervencija ne odluči drugačije time što će završiti ljudski život na načine drugačije od prirodne smrti ljudskog bića. Kada je duša sebe oslobodila od tijela... to jest od duhovne supstance koja formira tijelo... posao tijela da služi duši je ispunjen. Ali dok se ono nije potpuno raspalo ono i dalje ima druge mogućnosti služenja, čak ako je to ljudskom biću teško razumljivo, dok ubrzani postupak raspadanja neće omogućiti ostacima vršiti pa ni najmanji čin služenja. Otud je potpuno pogrešno pretpostaviti kako će se ljudsko tijelo kao rezultat ovog postupka pročišćavanja pridružiti/sjediniti sa dušom. Duhovne supstance izvanjske forme imaju doista istu funkciju i eventualno se sjedinjuju sa bezbrojnim drugim supstancama duše i također hodaju istom stzom razvoja na Zemlji kao ljudska duša... ali ovo se ne može dogoditi na način kako to ljudi pogrešno vjeruju. Svim je supstancama dano jedno određeno/fiksirano vrijeme za njihov razvoj kojeg ljudsko biće ne može skratiti kako se njemu sviđa (ili ‘na osnovu vlastite prosudbe’) posredstvom izvanjskog postupka... ako on ne koristi u potpunosti jedinu mogućnost višeg duhovnog razvoja na Zemlji, to jest, ako on, svojim ponašanjem, njegovim ispravnim stavom spram Boga, njegovom vjerom i njegovim najiskrenijim akcijama ljubavi, ne ostvari viši stupanj zrelosti što također može skratiti zemaljski vijek fizičke forme; međutim, uvijek se mora prepustiti Božjoj volji koji će joj koristan zadatak On još odrediti. AMEN

***

Zašto se mrtva tijela polako raspadaju?

8/82 [1] Pisar reče: 'Gospode i Učitelju, tek su mi sada stvari koje se odnose spram umiranja potpuno jasne, ali nekoliko stvari od manje važnosti, koje međutim ne spadaju u postupak umiranja, bi ipak još želio da mi objasniš, jer šireći Tvoje učenje, preciznije rečeno među poganima, mi zasigurno možemo očekivati pitanja u svezi ovog na koja onda – ako nas Ti ne bi poučio – ne bi mogli dati odgovor.

[2] To se tiče sljedeće dvije stvari, prva je: zašto se ljudsko tijelo mora raspadati i nestati polako? Zasigurno bi bilo u Tvojim moćima razložiti ga u jednom trenutku i promijeniti ga u nešto drugo, jer ovo polako raspadanje i nestajanje mrtvog tijela ostavlja na svako ljudsko biće neugodan utisak, a

raspadanje mnogih tijela kuži zrak i ima štetan utjecaj na zdravlje živih ljudi. Dakle, ako bi tijelo, čim je potpuno mrtvo, trenutačno nestalo poput snježne pahuljice na suncu, onda bi na prvom mjestu ovo bilo više dolično čovjeku, a drugo ljudi se ne bi morali ni najmanje bojati kužnih isparenja tijekom dugotrajnog raspadanja tijela i također bi mogli uštedjeti često značajne troškove pogreba i otužne neprilike. Ovo je zato prva stvar o kojoj bi rado htio dobiti od Tebe više detaljnije objašnjenje.

[4] Rekoh Ja: 'Priatelju Moj, što se tiče prve stvari, to je kako je odlučeno Mojim redom, da se tijelo iz potpuno različitih i zasigurno jako mudrih razloga raspada i mijenja jedino polako. Ali kada je čovjek živio u skladu sa Mojim redom, ovo će mrtvo tijelo svejedno biti promijenjeno brže, i tijekom postupka raspadanja ono neće širiti kužna isparenja. Jedino kada je čovjek svojim grijesima akumulirao mnogo nečistih duhova, koji će se onda osloboditi tijekom postupka raspadanja, razvit će se odvratani smrad i može imati štetan utjecaj na zdravlje drugih ljudi kada tijelo predugo leži neukopano negdje na otvorenom zraku. Ali nekoliko dana ne igra ulogu.

[5] Međutim, ako bi dozvolio mrtvom tijelu, koje je puno nečistih duhova, raspasti se najednom, ti bi nečisti duhovi koji su se oslobodili u velikim brojevima, zasigurno smjesta i brzinom munje zaskočili one ljude koji se nalaze u blizini i ozbiljno bi im naškodili a neke bi čak i ubili.

[6] Ali tijekom polaganog raspadanja nečisti se duhovi najprije mijenjaju u bezbroj malih i također većih crviju. Ovi proždiru tijelo i konačno također jedni druge. Nakon toga se oni sami raspadaju i uzdižu se u već čišćim fluidima do površine Zemlje gdje su opet promijenjeni u svakojako bilje i onda iz ovog u čišće vrste crviju i insekata. Gledaj, to je kako Moja mudrost i Moj red hoće, i sada Sam ti rekao o tome precizno onoliko koliko je za čovjeka nužno znati. Ostalo će ti biti dodjeljeno od strane duha kada će to tebi biti nužno znati.

Spaljivanje i balzamiranje tijela

8/83 [1] Agricola mi opet pride i reče: 'Gospode i Učitelju, u nas Rimljana se mrtva tijela, posebice ona važnih ljudi, spaljivaju, i pepeo se onda drži u izvjesnim urnama i kamenim bocama koje su za to predviđene. Ili, u slučaju jako istaknutih ljudi, tijela su balzamirana i onda se drže u katakombama. Jedino su siromašni ljudi i robovi zakopani na mjestima koja su dobro ograđena zidom i koja su za to predviđena. Treba li se to tako nastaviti ili treba biti promijenjeno? Što misliš o spaljivanju i balzamiranju mrtvih tijela?'

[2] Rekoh Ja: 'Ako to ne možete promijeniti, neka onda stari običaj ostane. Ali spaljivanje je ipak bolje nego balzamiranje kojim se postupak raspadanja vrlo jako usporava. Međutim, najbolje je tijelo ukopati u zemlju. No treba se paziti da je tijelo ukopano tek kada je potpuno mrtvo, što doktor zasigurno mora biti u stanju otkriti na osnovu boje lica i lošeg smrada raspadanja, jer kod prividno mrtvih se aktuelne karakteristike ne primjećuju/događaju. Prema tome, oni također ne bi trebali biti zakopani prije nego su bez ikakve sumnje mrtvi.

[3] Savršen čovjek neće naravno nikad doći u prividno mrtvo stanje, ali se to lako može dogoditi sa materijalističnom osobom koja žudi za zadovoljstvom, budući se njegova duša često drži/priljubljuje sa prevelikom ljubavlju za svoje tijelo. Kada takva osoba postane hladna i kruta, nema više puls i ne daje više znakove života, duša je i dalje u tijelu i na očajnički se način trudi ponovno ga oživjeti, u čemu će ona također često uspjeti nakon nekoliko dana. Ali ako je takva osoba prebrzo zakopana u zemlju i onda se vrati u život opet u grobu, također s obzirom na tijelo, onda zasigurno možete zamisliti da mu to mora donijeti stanje jako velikog očajanja, pa čak ako ono traje samo nekoliko trenutaka. Međutim, ako živite u skladu sa Mojim učenjem u kojem posebice vi trebate među vama prakticirati ljubav spram blišnjega, onda je zasigurno također djelo istinske ljubavi spram blišnjega i to da ćete biti vrlo pažljivi da ni jedna prividno mrtva osoba nije spaljena ili zakopana. Ako otkrijete kako je netko prividno mrtav, dovedite ga u prostor sa dobrim i svježim zrakom, molite se za njega i položite svoje ruke na njega, i bit će mu bolje.

[4] Ako je nečije prividno mrtvo stanje više postojano, onda budite pažljivi i ne smatrajte ga mrtvim prije nego su na njemu jasno postale vidljive zbiljske karakteristike smrti. Jer što pouzdano žudite da bi ljudi napravili vama, ako bi sami došli u takvu situaciju, što je uvijek tužno, vi također napravite za njih (**Matej 7:12**). A vi, Rimljani, ovo zasigurno trebate dobro zapamtiti. Jer ukopavanju siromašnih i robova ne pridajete puno pažnje, - a sad Sam vam na to skrenuo pažnju.'

[5] Kada su Rimljani ovo čuli od Mene, zahvalili su Mi da Sam im na to skrenuo pažnju, i obećali su Mi da će sa time biti što je moguće pažljiviji.

Gospod Isus Krist, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 8/82:1-2, 4-6, 83:1-5' J.Lorber

E.Swedenborg - O svom Poslanju

Sjedio sam u Londonskom restoranu kao i obično, bilo je možda malo kasnije nego inače. Sjedio sam na svom uobičajenom mjestu, sam u sobi i zaokupljen sa mislima o Svetom Pismu. Bio sam poprilično gladan i jeo sam sa velikim apetitom. Taman prije nego sam zgotovio sa hranom nešto kao 'izmaglica' mi se pojavilo pred očima, onda se zamračilo i vidio sam pod prekriven sa najstrašnijim reptilima, poput zmija, žaba i sličnih stvorenja. Bio sam sav u čudu jer se to događalo pri mojoj potpunoj svijesti i racionalnom razmišljanju. Onda se u jednom trenutku mrak malo pojačao, da bi odjednom nestao i ja sam vidio čovjeka kako sjedi pored mene u kutu sobe. Kako sam onda tamo bio potpuno sam, ta pojava me zaprepastila, a pogotovo kad mi je on rekao: "Nemoj toliko jesti". Ponovo se sve zamračilo pred mojim očima, ali se odmah rasčistilo, i ja sam se našao sam u sobi. Takva neočekivana strava je ubrzala moj put ka kući; kućepazitelju nisam ništa govorio, pazeći da ništa ne zamijeti kako ne bi pomislio da je događaj posljedica psihičkog poremećaja; ali ja sam itekako razmislio o onome što se dogodilo, i na to nisam mogao gledati samo kao na slučajnost, ili kao na nešto prouzrokovano fizičkim uzrokom.

Te noći se je isti čovjek pojavio ispred mene (ili 'mi se isti čovjek otkrio'), ali ovaj put (ili 'sada') nisam bio uplašen. On mi tada reče da je On GOSPOD BOG, Stvoritelj svijeta, i Iskupitelj, **i da je On mene odabrao da objasnim čovječanstvu duhovno značenje Svetog Pisma**, i da će mi On Osobno objasniti sve što ću napisati o tom subjektu. Te iste noći su mi se 'nevjerojatnom jasnoćom i bistrinom' (tako da sam potpuno bio uvjeren u njihovo postojanje) otvorile oči u svijet duhova, svijet gdje su anđeli (= nebo) i vragovi (= pakao), gdje sam odmah prepoznao mnoge poznate iz vlastite zemlje/svih sfera života.

Od tog dana sam napustio sve poslove i nastojanja koja sam imao oko ovosvjetskih i naučnih stvari (= sve naučne studije) i posvetio se duhovnom radu, radu na onome za što me je Gospod odabrao (ili 'u skladu sa onime što je Gospod od mene zahtijevao da pišem'). Nakon toga je Gospod svakodnevno otvarao moje duševne oči, tako da sam usred dana mogao istovremeno gledati u drugi svijet/život i u stanju potpune budnosti pričati sa anđelima i duhovima.

R.L. Tafel 'Dokumenti - Robsahmova sijećanja o Swedenborgu', tom 1,
dokument 5'

Očeve Riječi... Tumačenje imena BERTHA DUDDE

Sva voljna djeca Me nose u svojim srcima i tragaju za Mojim Duhom pošto su Me njihove duše pri/prepo-znale. A ti, dijete Moje, ćeš čuti Moj glas uvijek kada Mi žrtvuješ svoje vrijeme, i Moj rad na tebi neće biti bez uspjeha. Sati u kojima strahuješ da ti nedostaje potrebne snage da bi djelovala za Mene će se smanjiti. Uskoro ćeš dobiti misiju koju ćeš lako ostvariti uz Moju pomoć. Tvoja Vjera, Ljubav i volja će postati velike pošto ću Ja Osobno biti tvoja nagrada... kojoj ćeš gorljivo stremiti.

Dijete Moje, sve što će čovječanstvu biti otkriveno kroz tebe je skriveno u tvome imenu:

B - (**Busse**) – Trebaju *okajati* svoje grijehе.

E - (**Erkennen**) – *spoznati* svoje porijeklo.

R - (**Rastlos**) – *neprekidno* raditi na svojoj duši.

T - (**Tätig**) – biti *aktivni* u ljubavi.

H - (**Horchen**) – *slušati* glas u svome srcu.

A - (**Allen**) – nijekati *sve* svjetovne užitke.

D - (**Demütig**) – *ponizno* se(be) podrediti/predati Ocu na nebu.

U - (**Um**) – neprestano se moliti *za* Milost.

D - (**Dienen**) – *služiti* Stvoritelja Neba i Zemlje.

D - (**Dienen**) – *služiti* svoga bližnjeg u Ljubavi.

E - (**Ehre**) – i *slaviti* Mene, Oca na nebu, u vijeke vjekova.

Shvati da Mene ne mogu pronaći oni koji traže svijet ali one koji Me traže Ja ću susresti i otkriti/objaviti im Sebe... Tko god Mi se preda/prepusti će Me

posjedovati, i tko god moli za Moju milost je u Mojjoj milosti, jer uistinu razumjeti Moju Riječ je dar milosti Moje ljubavi...

Pripremi se stoga primiti Moj dar kao znak Moje ljubavi. (Po)brini se za svoju dušu, dijete Moje, spoznaj/priznaj Moju ljubav i potruđi se osjetiti najčišću ljubav prema Meni u svom srcu pošto sva nečistoća mora biti otklonjena iz srca u kojem ću Ja živjeti, pošto Ja jedino pronalazim užitka u čistoj ljubavi, u ljubavi koja ne traži i jedino daje sebe... koja je voljna učiniti sve da bi mogla služiti... Čista ljubav je dragocjena poput dragulja, ona osvjetljava svoje okruženje sa svojim svjetlom, ona donosi sreću i uvijek jedino želi davati... Kada ti je ova(kva) ljubav zaposjela srce, ti ćeš Me prihvatiti u sebi i u svom srcu nositi Moju sliku, i to će za tebe biti najviši blagoslov već za života na zemlji.

Što god ti je određeno dok se Moja ljubav brine za tebe mora još biti skriveno od tebe pošto ti postižeš stupanj zrelosti/savršenstva jedno neprestanim stremljenjem za Mojom ljubavlju... Tebi je u korist/blagodat zazivati Me i Moje prisustvo iz dubine svoga srca... kada se(be) preporučiš svom Spasitelju u iskrenoj molitvi... Ja ću se pojaviti... neočekivano... i useliti se u prebivalište koje tvoja ljubav priprema za Mene i donijeti blaženu sreću onima koji vjeruju u Mene i ljube Me... Ja neću dozvoliti da Moja djeca, koja Mi se predaju, žive u oskudici/potrebi i Ja ću im otkriti/objaviti Sebe u pravo/prikladno vrijeme. AMEN

Ovo otkrovenje u svezi svoga poslanja je Bertha Dudde primila 28 Siječnja
1939 (br. 763)

Jakob Lorber – BIOGRAFIJA

Jakob Lorber se rodio u selu Kanjiža između Maribora i Šentilja, 22 Lipnja 1800 godine na lijevoj obali rijeke Drave među vinogradima, gdje je njegov otac, Miša Lorber, radio na svojoj maloj farmi.

Zasigurno nije bila slučajnost to što je Jakob Lorber odrastao u siromašnom seoskom okruženju, premda u domu koji je bio otvoren za umjetnost i religiju. On od svog oca nije samo naslijedio mnogostrane muzičke talente već je od njega primio i početne instrukcije na violini, klaviru i orguljama.

Kada je došlo vrijeme da Lorber upiše gimnaziju u Mariboru na Dravi, on je potrebnu količinu novaca za upis već zaradio kao svirač orgulja u jednoj od lokalnih crkava. On je diplomu nastavnika u višoj školi primio 1829 godine u Grazu, glavnom gradu Štajerske, Austria. U to vrijeme nije mogao pronaći odgovarajuće zaposlenje što ga je prisililo da nastavi sa svojim muzičkim naučavanjem, koje se sastojalo od komponiranja, učenja violine, pružanja satova pjevanja te povremenog nastupa na koncertima.

Prateći svoju sklonost Jakob Lorber se u tim godinama, Na svom putu prema ‚unutrašnjostima‘ duboko udubio u duhovno. Proučavao je djela/knjige Justinusa Knera, Jung-Stilinga, Emanuela Swedenborga, Jakoba Boehmea, Johanna Tennhardta. No Biblija je, ipak, bila njegov stalni pratioc te je do samog kraja njegovog života ostala izvor njegovog nadahnuća.

Usprkos njegovim mnogostrukim talentima/sposobnostima, Lorber je, sve do onog trenutka dok mu nije bilo ponuđeno mjesto dirigenta Opere u Trstu, jedva ‚preživljavao‘ (ili ‚zarađivao je taman toliko da se može prehraniti‘). I dok se pripremao prihvatiti tu poziciju kojom bi služio ovom svijetu, on dobi nalog da će biti ‚Božji Pisar‘. U rano jutro 15. Ožujka 1840 godine, završivši upravo jutarnju molitvu, on začu jasan glas u predjelu srca koji mu je naredio: **‘Ustani, uzmi svoje pero i piši!!’**

Odmah je obustavio sve pripreme za put, te se poslušno sjeo za stol i zapisao na papir što mu je tajnoviti glas diktirao. Bio je to uvod za njegovo prvo djelo, ‚Božje Domaćinstvo‘: **‘Ovako govori Gospod svakome, i to je istinito, vjerodostojno i izvjesno: Tko hoće razgovarati sa Mnom, neka Mi pride, i Ja ću položiti odgovor u njegovo srce. Ali, samo će oni čisti, čije je srce puno poniznosti, čuti zvuk Mog glasa. I sa onim kome Sam draži nego li cio svijet, i tko Me ljubi kao nježna zaručnica svoga**

zaručnika, ću ići ruku pod ruku. Takvo ljudsko biće će Me uvijek vidjeti kao što brat gleda na brata i kao što sam ga Ja vidio još od vječnosti prije nego što je postojao.'

Od tog trenutka, trenutka u kojem je od Gospoda primio svoj prvi diktat, Neočekivano i Nečuveno je silno ušlo u život Jakoba Lorbera. Lorber će bez oklijevanja odbiti ponuđeno zaposlenje i sljedeće dvadeset i četiri godine, sve do svoje smrti u 1864 godini, će svakodnevno pisati bez prekida, ne konzultirajući ni jednu knjigu i ne poznavajući mnogovrsna znanja koja su tekla kroz njegovo pero kroz Unutrašnju Riječ (**hoće reći kako Jakob Lorber nije razumio podosta stvari koje mu je Gospod diktirao**). Sve što je ispunjavalo njegov život je bila jedino poslušnost tom Unutarnjem Glasu.

Čovjek bi trebao/morao govoriti u superlativima da bi izrazio tko je uistinu bio Jakob Lorber. Ako bi ga smatrali za književnika/pisca, onda bi on prevazišao sve autore, pjesnike, i mislioce svih vremena. Gdje se može pronaći takvo sveobuhvatno znanje: tumačenja takve dubine, preciznije znanje o zemljopisnim, povijesnim, biološkim i prirodnim naukama, stvarnosti ili činjenicama koje datiraju još od početka svemira, nego u njegovim djelima? Ta djela se sastoje od 25 tomova od kojih svaki ima 500 stranica, ne uključujući i ostale manje zapise/manja otkrovenja. A ako ga smatramo za genija, onda on prevazilazi sve poznate posvećenike. Riječ kojom bi ga opisali još nije pronađena (**ili 'iskovana'**), a ako je on sebe nazivao 'Božjim Pisarom', to je uistinu bilo u skladu sa njegovim poniznim zaposlenjem.

Jakob Lorber je umro 24. Kolovoza 1864. Predvidio je svoju smrt (**ili 'bio mu je poznat dan kada će umrijeti'**). Njegova je misija bila ostvarena (**ili 'ispunio je svoju misiju'**). Na groblju Sv. Leonharda u Grazu, na njegovoj nadgrobnoj ploči, stoje zapisane Pavlove riječi (**Rimljanima 14:8**): **'I ako živimo i ako umiremo, Gospodu pripadamo.'**

SADHU SUNDAR SINGH – KRATAK ŽIVOTOPIS

Život Sadhu Sundar Singha je bio izuzetno znamenit po svojoj Kristu-sličnosti. Rodio se sred dubina Indijske kulture i religije, u obitelji Sikha. Za vrijeme ranog perioda njegova života, Sundarova majka bi ga iz tjedna u tjedan odvodila da sjedi pored nogu sadhua, jednog sveca askete, koji je živio nedaleko u prašumi.

Ali sa smrću njegove voljene majke kad je bio tek četrnaest godina star, u mladog Sundara su očajanje i agresivnost sve više rasli. Njegova mržnja spram lokalnih misionara i Kršćana kulminirala je u javnom spaljivanju Biblije, koju je stranicu po stranicu rastrgnuo na komadiće i bacio u plamenove.

Pa ipak uskoro nakon toga je Sundar sebi namjeravao oduzeti život. Sundar je došao do točke očajanja: odlučio je baciti se pod Ludhiana ekspresni vlak ako mu Bog ne otkrije istinski put (do) mira.

U tri ujutro ustao se iz svog kreveta i izašao na mjesječevim svjetlom obasjano dvorište poradi ceremonijalne kupke koje se pridržavaju svi pobožni Hinduisti i Sikhi prije obožavanja Boga. Zatim se vratio u svoju sobu i kleknuo, i pognuvši svoju glavu do zemlje preklinjao Boga da mu Se(be) objavi. Ipak, ništa se nije dogodilo.

Nije znao što očekivati: glas, viziju, i(li) trans? I dalje se ništa nije događalo. A vrijeme prolaska Ludhiana ekspresnog vlaka se brzo približavalo.

Podigao je glavu i otvorio oči, i bio je prilično iznenađen vidjeti slabašan oblačak svjetla u sobi. Bilo je prerano da bi zorilo. Otvorio je vrata i povirio vani u dvorište. Tama. Vrativši se nazad u sobu, vidio je kako je svjetlo u sobi postajalo sve sjajnije. Na njegovo potpuno zaprepaštenje, nije ugledao lice ni jednog od njegovih tradicionalnih bogova, već ono Isusa Krista.

Isus Krist se nalazio tamo u sobi, sjajan, zračeći neizrecivom radošću, mirom, i ljubavlju, i dok ga je suosjećajno promatrao zapita: **‘Zašto Me progoniš? Ja Sam umro za tebe...’**

Od tog trenutka je život Sundar Singha postao u najvećoj mogućoj mjeri Kristu-sličan. Kako je bio nevoljan odbaciti svoga Učitelja, nije trebao puno čekati da ga se njegova obitelj odrekne. Sundar je obukao žuto ruho sadhua i

započeo život širenja jednostavne poruke ljubavi i mira i preporoda kroz Isusa. Nije nosio sa sobom ni novac ni neku drugu imovinu, jedino Novi Testament.

Putovao je Indijom i Tibetom, a također i ostatkom svijeta, sa porukom da se Krist u moderno vrijeme tumači na jedan žalosno razvodnjen način (ili 'da je moderno tumačenje žalosno razvodnilo Isusovu poruku'). Posjetio je Zapad dva puta, otputovavši u Britaniju, Sjedinjene Države, i Australiju u 1920, i ponovno u Evropu 1922.

Pored velikog broja 'duhovnih pravaca' i 'tehnika', sa kojima se današnji svijet suočava doista je od posebne važnosti razmotriti život i uvide nekog tko je uistinu prigrlio jednostavnost, ljubav i slobodu ponuđene kroz posvećenost (ili 'ljubav prema') Kristu.

'Ja nisam dostojan slijediti tragove moga Gospoda,' rekao je, 'ali poput Njega, ja ne želim dom, ni imovine. Poput Njega ću pripadati cesti, dijeliti patnju svoga naroda, jesti sa onima koji će mi pružiti okrilje, i govoriti svim ljudima o ljubavi Božjoj.'

Preveo i sastavio Lorens N.

www.akademijavjecnogproljeća.org